

USTREZNA REŠITEV ZA RAVNANJE
S KOMUNALNIMI ODPADKI

2

BABICA REPO, DEDEK
BABICO, A ...

3

ŽIVI POŠTENO, JE REKEL
ATA JERNEJ!

10

BLOČANI NA SEJMU TURIZEM
IN PROSTI ČAS

7

Bloški korak

glasilo občine Bloke
april 2011
letnik 12 | številka 2
cena: brezplačno | 2 € | 4 €

*Bralcem želimo vesele velikonočne in
prvomajske praznike.*

Pomladno razmišljanje

Lojze Hostnik, župnik

Ko opazujem svetovne dogodke od daleč in spremljam dogajanja v domači deželi, se večkrat sprašujem, kako je bilo včasih po svetu in doma. Ali je bilo nekdaj bolje kot danes ali pa slabše? Kako so se naši predniki odzivali na svetovne dogodke in družbena dogajanja? In kako je teklo življenje na podeželju? V sedanjem času smo skozi okno sodobnih medijev takoj seznanjeni z vsemi lepimi, predvsem pa težkimi dogodki od blizu in daleč. Dogodki, o katerih nas sproti obveščajo in se še tisti hip dogajajo, nas tako ali drugače prizadenejo. V starih časih so bili večji svetovni dogodki sporočeni s časovnim odmikom in so se stvari morda že umirile, preden so novice dosegle ves svet. Seveda navadni ljudje s podeželja nimamo vpliva na svetovne dogodke, lahko pa se ozremo v lastno domače okolje, k so-rodnikom, sosedom, prijateljem in sodelavcem, kjer se stvari ne dogajajo daleč in v časovnem odmiku, ampak tukaj in sedaj, kjer je naš življenjski krog, v katerega prihajajo in odhajajo ljudje. Zato se vprašajmo, kaj lahko dobrega storimo drugemu, da bo svet okoli nas boljši in lepši. Ko prebiram župnijsko kroniko za sto let nazaj, kjer so nekdajni župniki zapisali pomembnejše dogodke in opažanja iz našega podeželja, vidim, da so bili tudi takrat lepi in težki časi, veliko srečnega, pa marsikaj hudega. Ljudje so se ravno tako kdaj sprli in se celo malce udarili, prav tako pa so »vkup« stopili, kadar je kdaj udarila strela v hišo ali kozolec in so pomagali vaščanu v stiski.

Občina Bloke že ima ustrezno rešitev za ravnanje s komunalnimi odpadki po letu 2015

Kot je večini Bločanom že znano, je odlagališče komunalnih odpadkov na Rakeku zaprto. Komunalno podjetje iz Cerknice, ki je na podlagi koncesijske pogodbe izvajalec ravnanja s komunalnimi odpadki v občini Bloke, trenutno ostanek komunalnih odpadkov iz naše občine odlaga na odlagališču Logatec. Odlaganje na omenjenem odlagališču bo možno opravljati le določen čas, saj odlagališče nima rešene obdelave odpadkov pred odlaganjem in ne razpolaga z okoljevarstvenim dovoljenjem za odlaganje.

Občine so dolžne poiskati tudi trajno rešitev za obdelavo in odlaganje komunalnih odpadkov po letu 2015. V ta namen so dolžne skleniti ustrezne pogodbe z enim od predvidenih ali z enim od novozgrajenih regijskih centrov za obdelavo odpadkov ter poskrbeti za odlaganje tako obdelanih odpadkov na enem regijskem odlagališču v državi.

Na podlagi navedenih dejstev smo na občini Bloke skupaj z občinami Notranjsko-kraške regije že več let iskali ustrezno rešitev. V tem obdobju smo sodelovali pri različnih projektih, ki so potekali v sodelovanju z različnimi skupinami občin. Pred leti smo ve-

Slovesen podpis pogodbe o pristopu k RCERO Ljubljana.

Ob slovesnem podpisu pogodbe na Blokah so se zbrali župani občin od Ljubljane do Kolpe.

liko pričakovali od projekta, ki ga je vodila občina Postojna. Že več let potekajo tudi prizadevanja občine Logatec z namenom, da bi obdelavo in odlaganje odpadkov realizirali na območju industrijske cone. Med enim in drugim projektom pa so bile občine Notranjsko – kraške regije s strani Ministrstva za okolje priključene tudi k projektu izgradnje regijskega centra za obdelavo odpadkov Trebnje.

Vsi trije navedeni projekti pa so imeli, žal, eno skupno točko, propadli so že v fazi iskanja idejnih rešitev. V tej fazi so se po znani slovenski navadi srečali z nasprotovanjem civilne iniciative in z nestrinjanjem lastnikov zemljišč. Običajno se proti takemu projektu postavi tudi del lokalne politike, ki v trenutku izvajanja projekta pripada tako imenovani opoziciji na lokalnem nivoju. Projekt v občini Logatec se poleg tega srečuje še z dodatno oviro, in sicer ne razpolaga s prostorom, ki bi lahko dobil status regijskega odlagališča. Odlagališče namreč leži na kraškem območju, zato ne more pridobiti okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje po letu 2015 in je v operativnem programu MOP-a predviden za sanacijo in zaprtje.

Na podlagi takega stanja smo se na Občini Bloke odločili, da poizkušamo sami poiskati ustrezno rešitev. Po dolgotrajnih aktivnostih smo v tej nameri tudi dejansko uspeli. Skupaj z občinami Grosuplje, Ivančna Gorica, Dobropolje, Ribnica, Sodražica in Loški Potok smo namreč podpisali pogodbo o »Pristopu k Regijskemu centru za obdelavo ostanka komunalnih odpadkov v Ljubljani«. Slovesen podpis pogodbe, ki smo ga opravili župani iz navedenih občin skupaj z županom Mestne občine Ljubljana g. Zoranom Jankovičem, je bil opravljen pred kratkim, in sicer v gostišču Miklavčič v Velikih Blokah.

Regijski center za obdelavo odpadkov na Barju pri Ljubljani je že v izgradnji. Realizacija tega projekta, ki je vreden preko 100 milijonov evrov, je sofinancirana s strani evropskega kohezijskega sklada. Investitorji tega projekta so občine iz širše ljubljanske regije, združene v javni Holding Ljubljana. Občina Bloke in ostale navedene občine pristopnice, ki so k temu projektu pristopile kasneje, ne bodo imele finančnih obveznosti pri izgradnji tega centra, bodo pa posledično plačevale minimalno višjo ekonomsko ceno za obdelavo odpadkov.

S podpisom te pogodbe je Občina Bloke uspešno rešila tudi vprašanje obdelave in odlaganja ostanka komunalnih odpadkov po letu 2015.

Župan Jože Doles

JaraBK

Babica repo, dedek babico, a ...

NAMESTO ZNANE ZGODBE O REPI, BABICI IN DEDKU, KI STA DRUŽNO ŠE Z DRUGIMI POMAGAČI PULILA REPO, BI LAHKO ZA ZAČETEK TEGA PRISPEVKA V BLOŠKEM KORAKU ŠE BOLJ PLASTIČNO PONAZORIL Z ZGODBO O JARI KAČI. OBE ZGODBI STA NAM DOKAJ ZNANI, ŠE BOLJ PA PRIMERLJIVI Z RAZMERAMI, S KATERIMI SE NA BLOKOH SREČUJEMO ŽE VRSTO LET, KAJ LET, ŽE DESETLETJE IN POL!

Konstruktivna rešitev spora obeh zadrug je velika želja bloškega župana Jožeta Dolesa.

Občinsko središče je že dodobra spremenilo svojo prvotno podobo. In kot kaže, jo bo moralo še bolj pospešeno spreminjati tudi v prihodnje. Skozi naselje Nova vas poteka regionalna cesta, ki verjetno izpolnjuje vse elemente za to kategorizacijo, vendar ob nenehnem porastu prometa, predvsem tovornega, bo potrebna korenita rekonstrukcija te ceste v tem delu, v smislu zavarovanja najšibkejših udeležencev v prometu – pešcev. Samo vprašanje časa je, kdaj se bo na edinem, za pešce označenem prehodu, zgodila nesreča. O bolj varni cesti odgovorni občinski možje že kar nekaj časa tvorno razmišljajo, kot tudi o nekaterih zgradbah ob njej, ki že kazijo zunanjo podobo vasi in ogrožajo varnost ljudi.

Doslej je bila občina pomemben, če ne že najbolj pomemben nosilec razvoja na Blokah in tudi v prihodnje bodo vsa bremena razvoja slonela na plečih občine. To se ve in tudi občani prav to od nje tudi pričakujemo. Ostra kopja pričakovanj, uresničevanje zastavljenih

ciljev pa se lomijo na plečih župana Jožeta Dolesa in njegovih svetnikov.

Že februarja letos so bloški svetniki, teh je kar sedem, na čelu z županom, udeleženi in sprejeli letošnji občinski proračun in si hkrati s tem zadali številne naloge, ki bodo ob uresničitvi razveselile, nekatere občane pa celo presenetile.

Toda, pri uresničitvi teh ciljev, pove župan Jože Doles, je kup dejavnikov, ki onemogočajo in dobesedno preprečujejo načrtovano delo. Pri tem ima župan v mislih dolgoletni spor med kmetijskima zadrugama Bloke in Cerknica, ki že desetletje in pol s svojimi stališči in »trmo« krepko posegata v hitrejši razvoj občinskega središča.

Zato je župan v pismu o nameri, z namenom, da se prekine spor med KZ Bloke in KGZ Cerknica, pozval sprti strani k ustrezni rešitvi in čim prejšnji rešitvi sodnega spora. Temu pa ni videti konca. Odgovorni v obeh zadrugah so se v nekaterih primerih strinjali, da se spor reši, ko pa naj bi prišlo do končnega dogovora in podpisa, je stvar spet romala pred sodišče. In tako babica vleče repo, babico dedek, vse v dokaj poenostavljeno napisanem postopku pa Okrožno sodišče v Ljubljani, ki se že 16 let ukvarja s tem primerom, ki bi se lahko, z razumevanjem obeh zadrug, lahko zaključil v enem dopolnbevu.

V občini Bloke načrtujejo začetek gradnje večnamenske športne dvorane, nogometnega igrišča z atletsko stezo, izgradnjo doma za starejše občane itd., toda dokler ne bodo rešena številna sporna lastninska vprašanja, je upanje v uspeh in uresničitev nekaterih od teh načrtov dokaj majhno, da ne rečem celo ničelno!

Kljub vsemu pa v občini Bloke še niso vrgli puške v koruzo in upajo, da bosta služba za alternativno reševanje sporov pri Okrožnem sodišču v Ljubljani in mediator odvetnik Martin Bregant končno le uspela z izvensodno rešitvijo tega dolgoletnega spora med KZ Bloke in KGZ Cerknica. Z maratonskim trajanjem že utrujajo sami sebe, občini Bloke pa s svojimi trmastimi dejanji enostavno ne dovolijo hitrejšega razvoja za blagor napredka in razvoja kraja. Bločani bi jim bili zelo hvaležni, če se bodo kaj kmalu premislili, potešili svoje apetite in ukrotili trmo!

Tone Urbas

V SREDO,
27. 4. 2011,
S PRIČETKOM
OD 8. – 10. URE.
ZAČETEK IN
ZAKLJUČEK
POHODA BO
PRI
BLOŠKEM
JEZERU.
V PRIMERU SLABEGA VREMENA
BO POHOD PRESTAVLJEN.
VSE DODATNE INFORMACIJE ALI
MOREBITNE SPREMEMBE NA
WWW.BLOKE.SI.

POKROVITELJ:

Imenovanje vaških odborov

Na 2. redni seji občinskega sveta je bila sprejeta sprememba odloka o vaških odborih. V občini Bloke imamo naslednje vaške odbore:

- Nova vas (za naselja Nova vas in Fara)
- Velike Bloke (za naselje Velike Bloke)
- Veliki Vrh (za naselje Veliki Vrh)
- Hudi Vrh (za naselje Hudi Vrh)
- Metulje (za naselje Metulje)
- Studenec (za naselje Studenec)
- Runarsko (za naselja Runarsko in Benete)
- Topol (za naselje Topol)
- RavnenaBlokah (za naselje RavnenaBlokah)
- Volčje (za naselja Volčje in Nemška vas na Blokah)
- Studeno (za naselja Studeno, Radlek in Glina)
- Hribarjevo (za naselja Hribarjevo, Sleme Rožanče in Ulaka)
- Sveta Trojica (za naselja Lovranovo, Jeršanovo, Malni, Ograda, Sveta Trojica, Zales, Bočkovo, Mramorovo pri Pajkovem in Hiteni)
- Ravnik (za naselja Ravnik, Lepi Vrh, Škufče, Andrejčje, Gradiško, Štorovo, Lahovo, Polšeče in Zavrhi)
- Sveti Duh (za naselja Sveti Duh, Škrabče, Godičevo, Kramplje, Strmca, Mramorovo pri Lužarjih in Zakraj)

sodelovanju z občinskimi organi in službami:

- spremljajo problematiko, ki se nanaša na oskrbo naselij s pitno vodo, javno kanalizacijo, javno razsvetljavo, lokalne ceste in druge javne površine, urejanje pokopališč, urejanje naselij ter v zvezi s tem predlagajo ukrepe;
- sodelujejo pri pridobivanju soglasij lastnikov zemljišč za dela s področja gospodarskih javnih služb;
- dajejo predloge za sanacijo divjih odlagališč komunalnih odpadkov in sodelujejo pri njihovi sanaciji;
- sodelujejo z občinskimi organi pri izvrševanju nalog na svojem območju;
- predlagajo občinskemu svetu odločitve, ki se nanašajo na njihovo območje;
- dajejo občinskemu svetu obvezna mnenja glede odločitev, ki se nanašajo na njihovo območje, če je tako določeno s statutom ali z odlokom;
- opravljajo druge naloge, za katere je pristojna občina in jih je prenesla na vaški odbor.

Do konca meseca marca so bili sklicani zbori občanov in tudi imenovani naslednji vaški odbori: Studenec, Ravne na Blokah, Hudi Vrh, Runarsko, Studeno in Topol. S sklici zborov

Ustanovitev vaškega odbora Runarsko

Člane vaških odborov imenujejo in razrešujejo občani na zborih občanov, ki jih skliče župan za območje posameznega vaškega odbora. Člani posameznega vaškega odbora so imenovani za štiri leta, oziroma za obdobje mandata vsakokratnega občinskega sveta.

Občani preko vaškega odbora uresničujejo svoje skupne interese in potrebe tako, da v

občanov bomo nadaljevali v mesecu aprilu.

Do sedaj smo imeli vaške odbore, ki so bili zelo aktivni, nekateri vaški odbori pa sploh niso delovali. Sklice zborov občanov organiziramo skupaj s predsednikom vaškega odbora v kraju, kjer je vaški odbor.

Jožica Anzeljc

Komisija za volitve, imenovanja in administrativne zadeve na podlagi 12. člena Odloka o podeljevanju priznanj občine Bloke (Ur. list RS, št. 66/05) objavlja

RAZPIS O ZBIRANJU PREDLOGOV ZA PODELITEV PRIZNANJ OBČINE BLOKE ZA LETO 2011

Priznanja občine Bloke so:

1. naziv častnega občana občine Bloke
2. zlati grb občine Bloke
3. priznanja občine Bloke

NAZIV ČASTNI OBČAN

Naziv častni občan Občine Bloke se podeli posamezniku za njegov izjemen prispevek na različnih področjih življenjskega dela, ki imajo trajen pomen za razvoj, ugled in promocijo občine Bloke.

Naziv častni občan Občine Bloke se podeli občanom občine Bloke in drugim državljanom Republike Slovenije, kakor državljanom tujih držav, ki imajo posebne zasluge za napredek znanosti, umetnosti in kulture ter za druge izjemne dosežke, pomembne za občino Bloke.

ZLATI GRB OBČINE BLOKE

Zlati grb Občine Bloke je najvišje priznanje Občine Bloke, ki se podeljuje:

1. posamezniku za življenjsko delo, večletne uspehe ali enkratne izjemne dosežke trajnejšega pomena,
2. skupinam občanov, društvom in drugim pravnim osebam za večletne uspehe in dosežke, s katerimi povečujejo ugled občine Bloke na gospodarskem, družbenem ali drugem področju življenja in dela.

PRIZNANJE OBČINE BLOKE

Priznanje Občine Bloke se podeljuje posameznikom, organizacijam in skupnostim ter društvom ob posameznih jubilejih in priložnostih, kakor tudi uglednim gostom oziroma delegacijam, če je njihovo delovanje pomembno za razvoj posamezne organizacije ali skupnosti v občini Bloke.

Naziv častni občan Občine Bloke se podeli izjemoma.

Vsako leto se lahko podeli en zlati grb Občine Bloke in do tri priznanja Občine Bloke.

Kandidate za priznanja lahko predlagajo občina, občani, politične stranke, vaše skupnosti, podjetja, društva ter druge organizacije in skupnosti.

Predlog mora vsebovati:

- Ime in priimek oziroma naziv in naslov predlagatelja;
- Navedbo, na katero izmed treh možnih priznanj se predlog nanaša;
- Ime in priimek oziroma naziv in naslov predlaganega;
- Pisno obrazložitev

Upoštevani bodo vsi predlogi za podelitev priznanj in nagrad Občine Bloke, ki bodo oddani v zaprti kuverti na naslov:

Občina Bloke, Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, Nova vas 4a, 1385 Nova vas s pripisom: »Ne odpiraj – občinsko priznanje 2011«, in sicer do vključno 20. maja 2011 do 12. 00 ure osebno v tajništvu Občine, oziroma bodo 20. maja 2011 oddane priporočeno na pošto.

Komisija za volitve, imenovanja in administrativne zadeve

Referendumom ob rob

Peter Verlič, poslanec

Najbrž ste v teh dneh, ko nas je zajela prava referendumska mrzlica, velikokrat slišali, da imamo poslance, ki se tam v Državnem zboru ne znajo zmeniti, zato pa pošiljajo ljudstvo na referendum, ki med drugim niso niti poceni. Ko se podraži bencin, boste, če vprašate voznika, ki toči gorivo v svoje vozilo, kdo je kriv za podražitev, najbrž dobili odgovor: kriva je država, pa čeprav vemo, da cene goriva določa vlada. Ta besedna preproščina se je tako prijela med nami, da smo pravzaprav res prepričani, da so za vse kriva parlament in »država«. Nenazadnje se je edini večji protest, kjer so protestniki s kockami napravili fizično razdejanje, zgodil na pročelju stavbe državnega zbora, čeprav so bili protesti uperjeni proti rešitvam, ki jih je ponujala vlada.

Referendumi, ki so sedaj razpisani, nastajajo kot posledica in odgovor na zakonske predloge vlade. Toda ker ima koalicija večino glasov, opozicija pa manjšino, bodo zakoni, ki jih predlaga vlada, vedno izglasovani. Ko poslušam ali pa berem novice, ki pridejo iz Državnega zbora, se ponavadi prično z besedami: »Danes je Državni zbor sprejel zakon ...« ali pa »Danes so poslanci potrdili zakon ...«. Mislim, da sem zelo redko slišal ali pa prebral v medijih, da bi bilo navedeno »poslanci koalicije so glasovali za sprejetje zakona, poslanci opozicije pa so zakonu nasprotovali zaradi naslednjih argumentov ...«. Ne vem, če sem sploh kdaj prebral izide glasovanja v Državnem zboru. Še dobro, da imamo internet. Na spletni strani Državnega zbora lahko brez težav najdete poimenske izpise glasovanj poslancev o vseh zadevah, o katerih se odloča v Državnem zboru.

Če bi predsednik vlade Pahor razumel sporočilo zadnjih javnomnenjskih anket, ki kažejo njegovi vladi najnižjo podporo doslej, če bi koalicijske stranke SD, LDS, Zares in Desus, ki to vlado slepo podpirajo in v Državnem zboru potrdijo z glasovalno večino vsak, še tako slab, zakon, če bi bili koalicija in njena vlada vsaj malo pripravljeni poslušati argumente opozicije, potem referendum zagotovo ne bi bilo. Potrebno bi bilo malo dobre volje s strani vladajočih strank, da bi v ključnih vprašanjih, s katerimi se Slovenija danes sooča, lahko iskali nujno potrebno politično soglasje med koalicijo in opozicijo, socialnimi partnerji in civilno družbo. SDS je že zelo dolgo nazaj ponudilo takšen dogovor o sodelovanju, pa ga je koalicija zavrnila.

Žal politični prestiž vladajočih strank in nečimrnost, s katero se tudi javno rad pohvali Borut Pahor, iskanje političnega konsenza o ključnih zadevah preprečujeta. Preprečujeta do te mere, da kriza danes v Sloveniji ni več samo socialna in gospodarska, ampak že tudi politična.

Predsednik vlade raje hiti na francosko-nemški vlak, ki je že pred enim letom odpeljal mimo Slovenije. Še dobro, da v Slovenijo prihaja vlak »Volitve 2012«.

Najbolj skrben lastnik gozda je Anton Pakiž

Gozdni in kmetijski posestnik g. Pakiž Anton iz Nemške vasi na Blokah je bil rojen 18. decembra 1936 v Nemški vasi kot osmi izmed desetih otrok.

Po končanem osnovnošolskem izobraževanju se je najprej zaposlil v Mlekarni Kmetijske zadruge Nova vas, nato pa ga je pot po večjem zaslužku gnala v Nemčijo. Po osmih letih dela v tujini se je vrnil domov in službovanje nadaljeval na Brestu (1970–1974), obenem pa je prevzel tudi vodenje kmetije, ki je ob njegovem prihodu obsegala skupaj 20 ha (16 ha kmetijskih površin in 4 ha gozda).

Ker kmetija ni omogočala dostojnega življenja, se je ponovno zaposlil, in sicer na GG Postojna (1980–1991) kot kooperant (področje sečnje in spravila), kjer je ostal do upokojitve.

Danes je njegova posest, ki jo je podedoval po očetu, velika nekaj čez 50 ha (kmetijskih površin je 16 ha in gozdov 40 ha, ki se nahajajo na področju KE Cerknica in KE Stari trg). V svojem hlevu

Anton Pakiž z ženo Anico pri vsakdanjih opravilih v hlevu.

ima 20 glav govedi ter nekaj prašičev.

Gospodarjenje z gozdovi mu je oče prepustil že zelo kmalu po končani šoli, ko je zaznal, da mladega Antona to izredno zanima in privlači. Od takrat dalje z izredno vztrajnostjo in vedoželjnostjo ter strokovnimi nasveti in pomočjo revirnega gozdarja dosledno upošteva usmeritve gozdnogojitvenega načrta.

Le manjši del njegove posesti ni bil podprt s sistemom vlak, vendar je tudi tukaj dal pobudo za dokončanje sistema vlak in v okviru programa PRP slednje tudi realiziral. Redno obnavlja tudi meje svojih parcel in je v vsakem pogledu vzor ostalim gozdnim posestnikom.

Večino dela v svojem gozdu opravi sam, posebno skrb pa posveča negi mladega gozda.

Na tehnološkem področju je v koraku s časom, saj aktivno obiskuje sejme s kmetijsko in gozdarsko opremo. Veliko da tudi na pripravo domače hrane (predvsem suhomesnati izdelki).

Je izrazito human človek, saj nikoli ne odreče pomoči tistemu, ki jo potrebuje.

Boštjan Jež,
vodja ZGS KE Cerknica

Pavla Ponikvar prejela državni bronasti znak civilne zaščite

Osrednja regijska prireditelja na območju Izpostave URSZR Postojna ob 1. marcu – svetovnem dnevu civilne zaščite, je bila organizirana v sodelovanju z občino Sežana v četrtek 3. marca 2011 ob 18. uri v Kosovelovem domu v Sežani.

Prireditve so se udeležili predstavniki Uprave republike Slovenije za zaščito in reševanje, poveljnik CZ za Notranjsko s člani štaba, poveljniki CZ občin Notranjske, predstavniki CZ sosednjih regij, predstavniki zaščite in reševanja iz sosednjih držav Hrvaške in Italije, župani sos-

ednjih občin, svetniki občine Sežana in ostali predstavniki enot in služb za zaščito in reševanje iz območja izpostave URSZR Postojna.

Dobrodošlico v občini Sežana je najprej zaželel župan občine g. Davorin Terčon, ki je vnaprej vsem čestital za 1. marec – svetovni dan civilne zaščite, čestital dobitnikom priznanj in zaželel vsem prijetno druženje v domu kulture.

Slavnostni govornik na prireditvi je bil direktor Urada za izobraževanje in usposabljanje na upravi republike Slovenije

za zaščito in reševanje g. Bojan Kopač, ki je predstavil pomen praznovanja svetovnega dneva civilne zaščite in se zahvalil vsem pripadnikom sil za zaščito in reševanje, še posebej prostovoljcem za požrtvovalno delo.

Priznanja civilne zaščite sta podelila g. Bojan Kopač in poveljnik CZ za Notranjsko g. Štefan Majcen.

Podeljenih je bilo sedem bronastih, en srebrni in en zlati znak civilne zaščite ter še plaketa civilne zaščite.

Med dobitniki priznanj civilne zaščite je bila tudi Pavla Ponikvar

– članica štaba CZ občine Bloke in vodja ekipe za prvo pomoč.

Pavla Ponikvar je učiteljica na osnovni šoli Toneta Šraja Aljoša v Novi vasi. Vrsto let je aktivna na področju civilne zaščite in gasilstva. Že več let je bila v osnovni šoli članica ekipe prve pomoči. Od februarja leta 2007 je članica štaba CZ občine Bloke. Takoj po vključitvi v štab CZ se je aktivno vključila v delo in je vodja ekipe prve pomoči, ki je v letu 2010 pod njenim vodstvom dosegla tretje mesto na regijskem preverjanju ekip prve pomoči. Sodelova-

Bločani na sejmu Turizem in prosti čas

Turistično društvo Bloke se je tudi letos udeležilo sejma Turizem in prosti čas, ki je potekal na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani konec januarja. Letos smo se predstavljali na dveh lokacijah: na stojnici Zelenega krasa skupaj s ponudniki turističnih storitev iz Notranjsko-kraške regije in na stojnici v okviru Turistične zveze Slovenije. Na obeh stojnicah je bil zelo velik obisk, še posebej v hali, kjer so bila turistična društva, saj

smo imeli zelo atraktivno ponudbo, ki je vključevala pokušino bloških pridelkov in izdelkov, ter zelo zgovorne informatorje, ki so zelo dobro predstavljali Bloke kot zanimivo turistično destinacijo. Veliko zanimanja je bilo za dobrote, ki so jih lahko brezplačno degustirali, zato smo omogočili registriranim predelovalcem in trgovini Bločanka prodajo izdelkov na stojnici. Konjske salame in mlad kravji sir

sta bila pravi hit med obiskovalci, ki so v veliki večini Ljubljčanji in poznajo le sire, ki jih prodajajo v trgovinah, konjskih salam pa v trgovinah ne morejo kupiti. Obiskala nas je tudi veterinarska inšpektorica, ki je preverjala vsa živila živalskega izvora na sejmu, vendar smo uspešno prestali pregled, nekateri drugi prodajalci pa so imeli kar nekaj težav.

Prvi dan sejma so nas obiskali

župani naše in sosednjih občin in vodstvo Turistične zveze Slovenije, ki so pokazali navdušenje nad ponudbo Bloške planote in nad »mentrgo«, ki je popestrila malce neposrečen izbor stojnic.

Obiskovalce je poleg hrane najbolj zanimal Pohod po Krpanovi poti in kolesarske poti. Niso verjeli, da je bil takrat na Blokah sneg in urejene tekaške proge, kajti po vsej Sloveniji je primanjkovalo snega. Upamo, da se bo reklama obrestovala z večjim številom turistov ter boljšo zasedenostjo turističnih kapacitet na Blokah.

Matej Pakiž

Bloke so bile dobro predstavljene.

Delovna ekipa z bloškim smučarjem

Pavla Ponikvar in Marinka Cempre Turk

la je pri organizaciji in bila tudi sama udeleženka 70-urnega tečaja prve pomoči. Je mentorica v PGD Nova vas in predavateljica v operativni enoti Gasilske zveze Slovenije. V osnovni šoli vodi med drugim tudi krožek mladih gasilcev. Za svoje požrtvovalno in uspešno opravljanje nalog zaščite, reševanja in pomoči je prejela bronasti znak civilne zaščite.

Najvišje priznanje civilne zaščite na območju izpostave URSZR Postojna – plaketo civilne zaščite, je prejel štab CZ občine Divača.

Na oder sta bila povabljeni tudi predstavnika gasilskih društev Unec, za 100-letnico aktivnega delovanja, in Dolenje vasi za 120-letnico, ki bosta na svojih slovesnostih prejela srebrni in zlati znak CZ. Še posebnega

aplavza in vrtnice je bila deležna dobitnica najvišjega priznanja CZ – kipca civilne zaščite (kipce je že prejela na državni podelitvi na Brdu) ga. Marinka Turk Cempre iz Cerknice.

Za pester kulturni program so poskrbeli učenci glasbene šole iz Sežane in Bojan Podgoršek + Aleksander Hreščak s skečem.

Voditeljica je bila Vesna Matevlič, ki je na koncu vse povabila na družabno srečanje v avlo in ogled likovnih in literarnih del, ki so jih izdelali v osnovnih šolah na vsakoletnem natečaju na temo »Naravne in druge nesreče«. V šolskem letu 2010/2011 so otroci ustvarjali na temo »Kdo in kako nam pomaga ob različnih nesrečah«.

Darko Škerjanc,
svetovalec za ZiR

Uredniški odbor deluje v novi sestavi

PO ENAJSTIH LETIH JE S SVOJIM USPEŠNIM DELOM PRENEHAL GLAVNI UREDNIK BLOŠKEGA KORAKA STANE KORENJAK. OBČINA BLOKE SE JE S TEM ZNAŠLA PRED ODGOVORNO NALOGO, KAKO TUDI V BODOČE ZAGOTOVITI IZHAJANJE TAKO PRILJUBLJENEGA GLASILA. NA OBČINI BLOKE SO NEMUDOMA PRIČELI Z ISKANJEM NOVEGA UREDNIKA IN OBLIKOVANJEM NOVEGA UREDNIŠKEGA ODBORA.

Člani uredniškega odbora občinskega glasila Bloški korak smo bili na novo imenovani na tretji redni seji Občinskega sveta občine Bloke v začetku letošnjega januarja. Novoimenovani uredniški odbor tega glasila pa je na svoji prvi seji imenoval začasnega urednika, ki si bo po svojih močeh prizadeval, da bo Bloški korak še naprej izhajal v primerni kvaliteti.

Pred dobrimi enajstimi leti se je sočasno z novo bloško občino rodilo glasilo občine Bloke, ki je dobilo lepo ime Bloški korak. Že ime samo je obetalo, da občinsko glasilo ni le njen »uradni list«, marveč nekaj več. Lahko zapišemo, da je Bloški korak postal glasilo občine in glasilo njenih občanov.

In res je Bloški korak od številke do številke rasel vsebinsko in oblikovno. Oblikoval se je v spremljevalca, razvojnega pobudnika in povezovalca Bločanov znotraj občinskih meja, pa tudi vseh tistih Bločanov, ki so si zaradi različnih vzrokov postavili dom v drugih slovenskih pokrajinah, pa tudi v raznih krajih širom po svetu.

Tako štirikrat letno z veseljem pričakujemo, ko dober prijatelj prihaja v vse bloške domove, doma in drugod, tudi v tujino. Bločani v tujini se ga veselijo še toliko bolj, saj je pri mnogih edini vir, ki jim prinaša košček domovine in spomine na mlada leta.

Vsekakor so k razvoju Bloškega koraka pris-

pevali člani uredniškega odbora, predvsem pa njegov glavni in odgovorni urednik Stane Korenjak in pa seveda vi, bralci.

Urednik je že v začetku izhajanja zbral nekaj stalnih, zvestih in učinkovitih sodelavcev z dobrim posluhom za življenjski ritem Bločanov, k sodelovanju in pisanju pa je privabil veliko mladih in manj mladih sodelavcev.

Tako je vsaka številka postala izvirnik, pester in bogat zapis dogodkov na Blokah, v Sloveniji, pa tudi drugod. Zlasti mladi pisci so s svojimi članki popestrili vsebino vsake številke, njihovo sodelovanje pa hkrati pomeni, da bo Korak tudi v bodoče živ, pester in priljubljen. Seveda so bralci s svojimi prispevki poleg pohvale izrekli tudi nekaj kritičnih mnenj in pripomb, ki so bile dobrodošla vzpodbuda za nadaljnje delo uredništva.

Po enajstih letih uredniškega dela je Stane Korenjak uredil še zadnjo lansko številko, na seji uredniškega odbora pa se je poslovil od urednikovanja. Bloški župan Jože Doles se mu je zahvalil za opravljeno delo in mu v zahvalo in spomin podaril sliko.

Stane Jakopin

Uredniški odbor glasila v prejšnji sestavi

Župan se je zahvalil dosedanjemu uredniku za minulo delo.

**Rok za oddajo člankov za naslednjo številko
Bloškega koraka je ponedeljek, 30. maj 2011.**

Knjižnica Nova vas

Predstavitev knjige Milana Vošanka

V knjižnici v Novi vasi so v sredo, 9. marca, pripravili literarno-glasbeno predstavitev druge leposlovne knjige Milana Vošanka *Gora* je kakor ženska. Avtor nam je v pogovoru z voditeljico večera, Vesno Telič Kovač, slikovito opisal nekatere izmed zgodb, ki jih že vrsto let vestno zapisuje v popotno beležnico, stalno spremljevalko v gorah. Knjiga s pomenljivim naslovom, celo z nekoliko provokativnim, je izšla oktobra lani pri založbi Didakta, ki je že leta 1994 izdala Vošankov prvenec *Na poteh med gorami*.

Da so planinske, alpinistične, smučarske in kolesarske zgodbe ter tudi tiste o umetnosti, ljubezni in prijateljstvu doživele knjižno podobo, so poleg pisca zaslužni še urednik in avtor spremne besede, Vladimir Habjan, sicer odgovorni urednik Planinskega vestnika, lektorica besedila Marta Krejan in direktor založbe Didakta Rudi Zaman. Vsi štirje zapriseženi planinci, gorniki, alpinisti.

Takoj po izidu je bila *Gora* predstavljena v cerkniškem Kulturnem domu in kmalu zatem v ljubljanski Knjigarni Konzorcij. V mesecu, ko praznujemo kulturni praznik, pa se je avtor predstavil na Koroškem v slovenjegraški knjižnici. Na vseh prireditvah ga spremlja tudi instrumentalni kvartet, ki se je s svojimi priredbami slovenskih ljudskih pesmi in z dvema Milanovima avtorskima skladbama predstavil tudi na Blokah. V zasedbi, kjer igra kitaro in orglice, so še violinistka Špela Janša, kontrabasist Boris Kofol in Miha Pinterič na harmoniki.

Osnovno šolo je končal na Ravnah na Koroškem, na ljubljanski Pedagoški akademiji je diplomiral iz likovne vzgoje, zgodovine ter knjižničarstva in se leta 1980 z zaposlitvijo v Cerknici dokončno zapisal učiteljevanju. Vseskozi je poleg poučevanja iskal tudi svojo pot v umetnost. Predvsem skozi slikarstvo, glasbo ter tudi s pisanjem kratkih, večinoma popotniških, gorniških zgodb in pesmi. Glasbeno pot je kot kitarist in orgličar začel po končani nižji glasbeni šoli v skupini Albatrosi na Ravnah na Koroškem, kasneje je več let igral v cerkniški zasedbi Fletno. Pripravil je več samostojnih in tudi skupinskih likovnih razstav.

Milana Vošanka predvsem poznamo kot dolgoletnega učitelja likovne vzgoje ter državljske in domovinske vzgoje ter etike na Osnovni šoli Notranjski odred Cerknica in tudi kot vsestranskega umetnika, slikarja, glasbenika, pesnika, pisatelja. Po gorah in planinskih kočah pa je poznan pod vzdevkom Notranjski Korošec, s katerim se vpisuje v vpisne knjige in že s podpisom oriše svojo razpetost med rodno Koroško in sedaj domačo Notranjsko, kjer živi in ustvarja. K svoji Raduhi, gori, ki je njegov mežnik na poti skozi življenje in je nanjo čustveno navezan, saj je tu začel živeti svoje gorniško življenje, se redno vrača, čeprav se ji je tako oddaljil. Tudi v zgodbah, zbranih v knjigi, se nenehno sprašuje, kje je, kdo je, z vrhov se ozira po Koroški in po Notranjski kot večni potnik in iskalec med tema dvema deželama.

V knjigi obuja spomine na svoje začetno obdobje v gorništvu, ko je spoznaval gore kot dolgoletni kitarist v rock bandu, kar je bila

vrhove mu je vedno znova praznik, v gore hodi živeti, čeprav so ga prav gore tudi preizkušale, trpinčile telesno in duševno. Kljub padcu v steni, zdrsu med turno smuko, izgubam prijateljev in soplezalcev ga še vedno iz doline vodi volja, upanje, vztrajnost, neka svetla luč, kot to poimenuje sam. Vabi ga v marsikdaj edino smer, v nove, nevarne pasti, kjer ni zanesljivih izhodov. Tako, kot jih ni v življenju v dolini, saj je večkrat zastal pred pritlehnimi, običajnimi vsakodnevnimi zaprekami v odnosih s soljudmi kot pa visoko v gorah.

Ali bi lahko pozabil na gorske steze, skale, smučišča, kolesarske poti? Ali bi lahko preslišal in spregledal slike, kipe, pesmi, zgodbe, popevke, napeve? Na vprašanje skorajda ne potrebujemo odgovora, sploh ne tisti, ki smo knjigo *Gora* je kakor ženska prebrali in poslušali avtorja v novovaški knjižnici. Vošankovi literarni opisi so kot slika, dogodka, ki se zares zarišejo v spomin. Zaradi tiste

precej nenavadna pot za kmečkega fanta s hribovske kmetije. Slika stiske očeta, moža in partnerja, razpetost med domom, službo in svetom tihe gorske lepote, ki ga vedno znova vabi stran od rdeče-belih znamenj ob poti, na samotna iskanja po gori. Vsaka nova pot na

notranje lepote, ki ostaja zapisana v globinah duše, ostaja na slikarskem platnu, na papirju in v notah in jo tako iskreno rad podeli naprej. Tudi vam.

Vesna Telič Kovač

Pogovor s Francetom Škrabcem, teden ali dva zatem, ko si je nadel na pleča svoj deveti križ

Živi pošteno, je rekel ata Jernej!

S Francetom Škrabcem, znancem in spoštovanim prijateljem, z enim izmed najbolj znanih Bločanov v zadnjih nekaj desetletjih, sva kar nekaj časa prijetno kramljala na dvorišču njegove hiše, se spominjala še bolj znanih Bločanov in dogodkov, med katerimi jih je kar nekaj zapisanih, veliko že pozabljenih, še več pa ohranjenih v njegovem še vedno svežem spominu. Tem vedno rad prisluhnem, posebno še njegovim, včasih šaljivim, včasih pikrim, nikoli pa žaljivim dodatkom!

Na njegovih spoštljivih 80 let, ki jih je praznoval ob koncu letošnjega januarja v krogu svojih najbližjih, pa bi skoraj pozabil.

Že pred desetimi leti, takrat sva bila oba še vsak po deset let mlajša, sva se srečala na podobnem pogovoru. Pustni torek je bil takrat, se spominja France, in natančno ve, kaj je bilo takrat v Bloškem koraku napisano o tem najinem srečanju. Vem, da so spomini zelo nezanesljiva človeška vrlina, kar pa za Franceta zagotovo ne velja!

Še dobro se moj sogovornik spominja maškar, ki so nama popestrile pogovor in Franceta olajšale za nekaj takratnih stotakov. Vreme je bilo takrat sončno in malo snega je bilo še na poljih in senošetih, pove France, ne da bi poškilil v eno izmed knjižic, v katerih so že več kot pol stoletja skrbno, natančno odčitani in zapisani podatki o vremenu. Zjutraj je v »svoji vremenski hišici« odčital 7 stopinj mraza, opoldan dobrih 10 stopinj »gorkute«, zvečer pa je živo srebro spet lezlo k ničli.

Letošnjega februarja, drugi dan po slovenskem kulturnem prazniku, sem bil živa priča popoldanski meritvi. Termometer je miroval pri 14 °C, jutro pa je Bločane pričakalo z 0 °C. Kaj bodo merilne naprave pokazale zvečer, pa France ni hotel prav nič ugibati. Zabeležil bo le tisto, kar bodo pokazale aparature. In tako in nič drugače to počne že celih, letos junija bo minilo petinpetdeset let!

In v vseh teh letih ni ostala niti ena nenapisana stran v njegovih zabeležkah o dejanskem stanju in vremenskih pogojih na Blokah. Kaj je pravzaprav vreme? Vreme je vsakokratno stanje toplote, vlažnosti, zračnega tlaka itd. v ozračju. Vse to pa na Blokah beležijo sodobne merilne naprave, France pa jih skrbno zapisuje. Včasih so mu in mu še vedno priskočijo na pomoč hčerki Mojca in Irena, včasih tudi brat Vinko, najbolj zanesljiva

»rezerva« pa je bila vrsto let njegova, žal že pokojna, soproga Ivica.

KAR NEKAJ KOKOŠI JE MORALO

STORITI SMRT

Pisalo se je leto 1931 in januar na Blokah je bil tak, kakršen je bil; mrzel, sončen ali brez snega, se ne ve. V učeni župnijski knjigi pa je zapisano, da so se tistega prosinca, leta 1931, na Blokah rodili kar štirje otroci. Poleg Franceta Škrabca še Škilarjev France in Ogradarska Vera v Ravnah ter Andrijačeva Julka v Velikih Blokah.

Januar se je že skoraj iztekal, ko je France v takratni Lahovi hiši v Novi vasi ugledal petrolejko sveta, očeta Jerneja in mamo Frančiško, Štefinovo iz Grahovega, ki je kar nekaj časa po rojstvu Franceta modroval in ugotovil, da je moralo takrat na Blokah storiti smrt kar nekaj parov kokoši. V tistih časih je namreč veljalo, da je za povrnitev moči porodnici najbolj primerna »kurja župa«!

ŠE VEDNO BI HOTEL OSTATI OTROK!

France, kakšno je bilo pravzaprav tvoje otroštvo, bloška mladost, silim v njegove misli z vprašanjem, ki ga je zagotovo presenetilo.

Po kratkem premisleku, se je v mislih in spominih preselil kar za sedem desetletij in več v čase svojega otroštva, v njegovih očeh pa sem opazil solzico spomina, ki še ni hotela spolzeti po licu. Je pa našla svojo solzno pot, ko sem ga vprašal, če je bil kdaj v svojem življenju razočaran nad ljudmi.

Na zvedavo vprašanje o otroštvu je odgovoril nekako takole:

»Če bi lahko spet postal otrok, bi zagotovo jokal!«

Zakaj? Vem, da sem nekoliko nevljuden, da si upam bezati po spominih njegove mladosti.

»Zato, ker bi rad še naprej hotel ostati otrok, rojen na Blokah, zdrav, radoživ in zvedav!«

Se pravi lepo?

»Da! Moja mlada leta so bila zares lepa, dokler se niso tudi v te naše lepe kraje pritihovala leta druge svetovne morije!«

Te je pozneje v zrelih moških letih še spremljala sreča ali je bilo vmes tudi kaj smole?

Po trikrat na dan, že petinpetdeset let, France Škrabec redno namerja svoje korake od hiše, po prehojeni stezi, do meteorološke hišice, ki stoji v neposredni bližini njegovega domovanja.

»Menda kar oboje, le sreče malo in smole »glih prav!«

Smoli daješ prednost, manj sreči, vendar Bločani pravijo, da si preudaren, pameten, spoštljiv krajan in da imaš srečo, da te je narava obdarila s pametjo.

»Nisem ravno prepričan, da te narava lahko obogati s pametjo. Je potem neumnost dar boga? Še vedno pa se dobro spominjam besed moje mame, ko mi je ob mojem godu vedno zaželela, da naj mi bog da zdravje in poleg zdravja še zdravo pamet!«

O NESMISELNIH STVAREH JE NESMISELNO RAZMIŠLJATI!

Si človek v zrelih letih, v katerih si se, ne po

France Škrabec je bil kar tri mandatna obdobja predsednik KS Bloke. Bil je tudi izvoljen v občinski svet Skupščine občine Cerknica, pod čigar okrilje so spadale tudi Bloke in Loška dolina. Opravljal pa je delo podpredsednika cerkniške občinske skupščine.

V letu 1994, ko je nastala tudi občina Loška dolina, kamor so spadale tudi Bloke, je bil France član občinskega sveta. Kaj kmalu pa se je med bloškimi svetniki porajala zamisel o ustanovitvi svoje občine, kar je bilo v tistih razmerah skoraj nemogoče. Kljub vsemu je France Škrabec predlagal takratnemu svetu KS Bloke, naj začne s postopkom za ustanovitev bloške občine.

Zanimivo! Od 12 svetnikov KS Bloke jih je bilo kar pet proti predlogu in sedem za. Če bi se le še eden odločil proti predlogu, morda še danes ne bi imeli svoje občine ali pa bi bila stara komaj nekaj let namesito enajst.

Kaj kmalu za tem se je sestel iniciativni odbor. Franceta in sodelavce je čakalo veliko dela pri pripravi študije o utemeljenosti ustanovitve občine Bloke. Že jeseni leta 1998 se je okoli 80 odstotkov volilnih upravičencev odločilo za svojo občino in 1. januar leta 1999 je ponovni rojstni dan občine Bloke.

France Škrabec je bil vrsto let podžupan in svetnik. Tudi sedaj še ne miruje, pomaga, kot pravi, kolikor še lahko, kajti tegobe in zahteve devetega križa so velikokrat sila nepredvidljive, pa tudi »tamladi« so si v tem času pridobili dovolj izkušenj pri krmarjenju naše občinske barke in dobro vedo, kako se tej stvari streže!

svoji krivdi, znašel tudi ti. Zaradi dolgoletnega prijateljevanja te upam vprašati, če si v teh zrelih letih uspel kdaj razmišljati tudi o sebi.

»Tega vprašanja sem vesel, pričakoval pa ga nisem, vendar naj povem, da sem o sebi veliko razmišljal še prej, ko so se mi na pleča nargradila leta, kajti le tako sem lažje razumel druge. Med razmišljanjem so se mi pritihotapile tudi nesmiselne stvari, ki so sestavni del človeške misli in se končno zavedel, kako nesmiselno je o tem razmišljati!«

SI SE KDAJ VPRAŠAL, ZAKAJ ŽIVIŠ?

France, oprosti vsiljivemu vprašanju, ko te vprašam, kdaj si se prvič vprašal zakaj živiš.

»Zakaj živim, sem se prvič vprašal v svojih vihravih najstniških letih, kmalu po vojni, v ljubljanski klasični gimnaziji. In temu vprašanju, priznam, sem se smejal! Zakaj živim, se večkrat vprašujem še sedaj

v zrelih moških letih. In še vedno se smejem temu smešnemu, vendar pomembnemu človeškemu vprašanju, le nasmeh je bolj grenak!

KO JE DUŠA RANJENA, BOLÍ!

Valovi človeškega življenja nenehno butajo v čeri in pečine posameznikov, v skupine ljudi ... Mnogim si znal in hotel pomagati iz zagat. Si bil morda kdaj tudi razočaran nad ljudmi?

»Priznam, da se je kar nekajkrat »skrotovilo« tako, kot si sam nisem želel. Modreci pravijo, da ne boli, če imaš rad ljudi. Jaz sem imel ljudi vedno rad, rad sem živel z njimi, jim pomagal po svojih močeh in znanju, delil z njimi veselje in žalost. Marsičemu pa se mi v tem dolgem življenju ni uspelo ogniti, ogniti spoznanju, da te prav ti ljudje, ki jih imaš rad in jih spoštuješ, na svojstven način prevarajo in poteptajo tvojo dušo. In to boli, zares boli!

NA STAROST ZAČNO SE TEŽAVE

Na starost začno se težave, boleti začnejo kosti in nič več ni redne prebave, le čajčki pomagajo Ti, sem Franceta v verzih spomnil na tegobe njegovih let. Sam pa je k tej »pesnitvi« dodal, da še kakšen »glažek« dobre črnine tudi!

Kajenju, zvestemu spremljevalcu njegovega življenja, se je zaradi zdravstvenih nevšečnosti odrekel šele po šestih desetletjih puhanja cigaretne dima. Družčino mu je v veliko veselje vrsto desetletij delala tudi, žal že pokojna, soproga Ivica. France se je dokončno odrekel cigaretnemu dimu pred nekako štirimi leti, ko je poleg že dolgoletne zobne proteze dobil še 10 cm žilne! Zdaj se dobro počuti in prizna, da se je težko izvleči iz globoko zakoreninjenih in zdravju škodljivih navad.

Karkoli delaš, pravijo pametni ljudje, delaj dobro in vedno s preudarkom. Ob tem pa nikoli ne pozabi misliti na konec. To je bilo in je še vedno vodilo Franceta, ki ga zna v skrajšani latinski izreki še sedaj na pamet. »Quid qu agis, prudenter agas et respice finem«, se glasi po latinsko!

ČE BI BILO PO MOJE ...

Ob koncu pogovora s Francetom Škrabcem, sem se spomnil pogovora svoje novinarske kolegice z radia, ko je ob nekem priložnostnem intervjuju vprašala pesnika Janeza Menarta, Francetovega znanca iz dijaških let, tudi avtorja številnih epitafov, kakšen napis bi si Janez Menart želel na svojem nagrobnem spomeniku. Pesnik je ostal brez besed, odložil telefon in čez uro ali dve po telefonu sporočil naslednji nagrobni

Županov obisk na domu Franceta Škrabca

Častnega člana občine Bloke, Franceta Škrabca, je ob njegovem visokem življenjskem jubileju obiskal tudi župan občine Bloke gospod Jože Doles ter se mu ob tej priložnosti iskreno zahvalil za ves njegov dosedanja trud in za njegovo pomoč pri ustanavljanju in delovanju občine. Zaželel mu je še veliko zdravih in veselih dni v njegovem življenju in da bi še vedno po svojih močeh prispeval k prepoznavnosti našega kraja, saj je France neizčrpen vir informacij iz preteklih časov.

Stane Jakopin

napis: Če bi bilo po mojem, ne bi umrl!

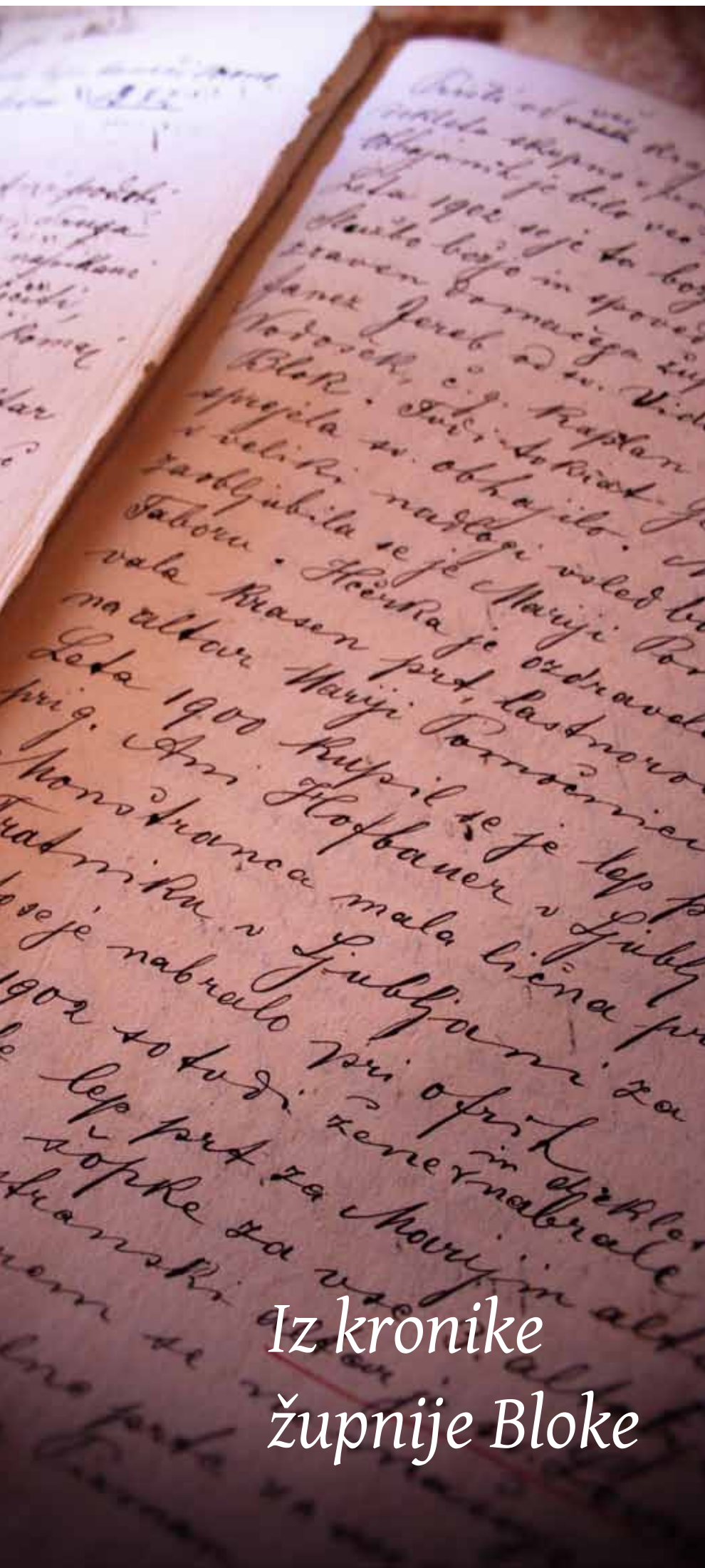
Ko Francetu preberem ta epitaf, ga pogledam in mi brez vprašanja odgovori, da se z njim popolnoma strinja!

Ob stisku rok v slovo si obljubiva čez deset let ponovno srečanje. Pa le pazi na svoje zdravje, mi je France zaželel, da se obljuba ne bo »sfizišla«!

Živi pošteno, je Francetu ob marsikateri priliki na srce polagal oče Jernej, mama pa je molila za njegovo zdravje in zdravo pamet!

K sreči so se njuni nasveti udejanili v sinu Francetu, ki si je ob koncu letošnjega januarja nadel na svoja pleča že deveti križ.

S slavlencem sem se spoštljivo pogovarjal in po svoji vesti in pameti za Bloški korak napisal najin pogovor Tone Urbas.

Iz kronike župnije Bloke

3. aprila 1920: Velikonočna procesija se je lepo obnesla. Cel teden je nekam sneg sitnaril, nato pa je nastalo lepo vreme, ki je vzelo sneg in blato. Prejšnji dan se je na božjem grobu vnelo platno, ki je služilo za streho na božjem grobu. Ogenj je naredil pravo paniko med ljudstvom. Prihiteli so hitro možje, strgali platno za božji grob, g. kaplan Švigelj je hitro rešil Najsvetejše in ciborij iz božjega groba dal v tabernakelj na velikem oltarju, nato so pogasili ogenj, božji grob osnažili, »streho« popravili in čez eno uro je bilo že zopet vse v redu. Škode ni ravno preveč in tudi ne prevelika. Platno je bilo že starikavo in starinske barve, nekaj sveč je prehitro dogorelo in šopki so »šli« – bo že Bog druge oskrbel. In ko smo oznanili »ofer« za pogorelce v Dvorski vasi, mnogi niso razumeli, pa so misleč, da gre za škodo pri božjem grobu, rekli, saj vendar ni toliko škode, da bi bilo vredno za en »ofer«. No, tako je!

24. aprila 1920 bi imel g. župnik Jakob Koritnik stopiti v pokoj, pa je še obdržal župnijske vajeti, dokler ne nastopi novi župnik.

Za majnik je začel štrajkati g. organist J., češ da ima pre malo plačo. Govorilo se je precej o tem, posebno še, ker je bilo v zvezi z upokojitvijo g. Jakoba Koritnika. Ljudi je posebno jezilo, ker je na koro vedno ene in iste pesmi ponavljal: nedeljo za nedeljo. Eni pa so njegov korak odobraval in ga podpirali. Da ne bi šmarnice trpele, je prevzel orglanje g. kaplan Švigelj s pevkami iz dekliške Marijine družbe. Ljudstvo je bilo s tem tudi zadovoljno.

Šmarnice smo imeli tudi letos jako lepe. Posebno je vsem dopadel nov, nalašč v ta namen postavljen tabernakelj. Svilsto blago smo kupili v Mariboru pri šolskih sestrah, ogrodje smo pa sami naredili. Posebne zasluge ima Kovačeva hiša iz Nove vasi, posebno še Karel, domač fant, in Marija, domače dekle iz iste hiše. Pomagali sta tudi Ivana Zabukovec, Borovčeva, in Bibiana Hiti iz Nemške vasi, ki so toliko časa delale, dokler ga niso naredile takega, da ga je kar veselje za pogledati. Tudi Marijin oltar je bil ves v rožah. Za berilo smo imeli šmarnice arškega župnika Vianaja. Veliko jih je prejemale vsak dan sv. zakramente.

20. maja 1920: To je bil eden najlepših dni naše župnije. Ta dan smo blagoslovili kip presv. Srca Jezusovega in zastavo Mlad. Mar. družbe. Kip je izvršil g. Ivan Pengov, podobar v Ljubljani. Glavo ima nekoliko nagnjeno naprej, z obema rokama na svoje prebodeno srce, obleka in gube na nji so lične, spodaj je napis: »Pridite k meni vsi!« Halja ima barvo na krem, plašč pa roza. Kip je mojstrsko delo Pengovovo. Ni čuda, da se kipa vse veseli in da kip krasi našo cerkev posebno ljubko in prijazno. Za to slavnost smo se pripravljali s tridnevno, ki jo je vodil lazarist Plantarič iz Ljubljane. Veliko ljudi je prejelo zakramente.

5. junij 1920 je prinesel obilo solza: zapadel je ponoči velik sneg, ponekod dva prsta debel. Spomlad je bila nenavadno lepa, žita krasna, trava bujna, drevje je najbolje kazalo, zdaj pa sneg. Žita so bila dobesedno povaljana, krompir je izgledal, kakor da bi bil v vojski, trava vsa v tleh! Ljudstvo je bilo grozno poparjeno. Na vso srečo je Bog dal oblačno vreme, mrazu ni bilo, slane tudi ne – v dveh dneh je sneg skopnel – in strah je minil. Rž so mnogi morali pokositi, ker je bila silno lepa, visoko zrasla – pa se je vsa polomila. Drevje je prišlo ob sad. Drugo se je vse nekam popravilo – in ljudstvo je bilo spet zadovoljno. Res je, da žito ni dalo toliko zrnja, kakor bi sicer, vendar moramo biti Bogu zelo hvaležni, da nam ni sneg vsega vzel!

Peka kruha na Bloški planoti

Učenke in učenci 6. razreda so pri Turistični vzgoji raziskovali domačo etnološko dediščino. Raziskovali so peko kruha na Bloški planoti. Prvotni namen raziskave je bil vključitev raziskave in razstave v širšo turistično prireditev v domačem kraju – Mihaelov sejem. Prireditev je zaradi zelo slabega vremena odpadla, to pa ni zadržalo mladih raziskovalcev pod mentorstvom učiteljice Andreje Mestek, da ne bi sami pripravili razstave in raziskave o peki domačega kruha.

V domačih shrambah in ropotarnicah so poiskali predmete, ki so jih nekoč uporabljali pri pripravi moke in peki kruha. Iz zbranega gradiva so pripravili razstavo in tako spoznali predmete in njihovo uporabnost.

Med starejšimi ljudmi so učenci izvedli tudi anketo, s katero so želeli pridobiti kar največ informacij o vrstah kruha in praznovanjih družinskih praznikov in dogodkov v preteklosti. Prav kruh in praznovanje sta šla namreč v preteklosti tesno z roko v roki.

Tako danes vemo, kaj je »grebla«, kaj so »burkle«, za kaj se je uporabljala »vevnica« in da je kruh vzhajal pod »krušnico«. Vemo tudi, da so žito sejali iz »sejalnice«, ga poželi s srpom in omlatili s cepcem.

Večkrat bi morali pripraviti podobne razstave in prireditve, da bi z njimi pripomogli k ohranitvi domače kulturne dediščine.

Učiteljica zgodovine in geografije Mestek Andreja

Baba sede v balon ...

OTROCI IZ PRVEGA RAZREDA SO SLOVENSKO LJUDSKO PESEM NADGRADILI Z RIMAMI. PREBERITE.

Baba sede v balon, da se pelje v London,
V Londonu kupi kis in se pelje v Pariz,
v Parizu kupi papriko in se pelje v Afriko,
v Afriki kupi banano in se pelje v Ljubljano,
v Ljubljani kupi kvas in se pelje v Novo vas,
v Novi vasi so tri poroke in se pelje v Velike Bloke,
v Velikih Blokah kupi kruh in se pelje v Sveti Duh,
v Svetem Duhu vidi skalo mahovo in se pelje na Lahovo,
na Lahovem vidi travnik in se pelje v Ravnik,
v Ravniku vidi kapo Tončkovo in se pelje na Bočkovno,
na Bočkovem pa reče prh in se pelje na Veliki Vrh,
na Velikem Vrhju je pa lopov in se pelje v Topol,
v Topolu vidi kravo rejeno in se pelje na Studeno,
na Studenem je pa d'š, baba mokra kakor m'š.

Narisala Lavra
Zakrajšek Ponikvar

Učenci 1. razreda

Kar se Janezek nauči, to Janez zna!

Projekt ločevanja in zbiranja odpadkov poteka celo šolsko leto. Je del življenja in razmišljanja v našem ekovrtcu. Na to nas opomni lepo urejen eko kotiček, ki s konkretnimi primeri opozarja na vsebino, ki spada v določen koš. Koši so pobarvani z barvo pokrova kontejnerja na ekološkem otoku. Tako se otrok srečuje z istimi jasnimi sporočili, ki pomagajo k lažjemu in razumljivejšemu ter urejenemu pomnjenju.

Za »učenje« pripravimo v skupini posebne dejavnosti:

Iz mešanih odpadkov v škatli otroci razvrščajo odpadke v pravi koš. Ob tem se seznanjajo z materiali in pridobivajo prve izkušnje o ustreznem ločevanju. Kasneje iz katalogov izrežejo slike izdelkov v embalaži in jih razvrstijo na list, ki predstavlja koš. Ob teh dejavnostih še individualno utrjujemo znanje.

Ker v našem okolišu nimamo možnosti ločenega zbiranja KEMS – Kartonska Embalaža Mleka in Sokov, smo se pri tej nalogi letos osredotočili na ozaveščanje okolja o pomenu pravilnega ravnanja z odpadno embalažo – KEMS.

V vrtcu smo zbirali kartonsko embalažo mleka in sokov. To smo razvrščali po določenem kriteriju (glede na barvo, vsebino, obliko, velikost). Pogovarjali smo se o postopkih na poti embalaže do reciklaže.

Izdelali smo tehniko iz embalaže, ki nam prikazuje, da ne zmanjšamo količino odpadkov, pač pa porabimo manj prostora v okolju, če pravilno ravnamo z embalažo. Ugotovili smo, kako se je zmanjšala količina zbrane embalaže, ko smo jo zložili in iztisnili zrak.

To smo ob razstavi naše tehniko napisali tudi na plakat, ki zgovorno pričuje in poučuje naše obiskovalce vrtca – to so predvsem starši. Na ogled razstave smo povabili tudi šolarje.

Otroci so pozorni učenci, ki se učijo najbolj z zgledom, najprej v svoji družini in okolju, v katerem živijo. Kar se Janezek nauči, to Janez zna!

Martina Ivančič in Ivica Šega ter ostale sodelavke vrtca Nova vas

Brezrokavniki

V dneh pred novim letom smo dobili od NLB d. d. poslovalnice Nova vas prijetno presenečenje. Uslužbenka banke v Novi vasi nam je prinesla svetleče varnostne brezrokavnike. Otroci so bili darila zelo veseli in kar tekmujejo, kdo bo lahko oblečen v njem.

Zahvaljujemo se banki in njenim uslužbencem, ki so se spomnili na najmlajše in poskrbeli za brezrokavnike. Tako smo na cesti v meglenih in oblačnih dneh še bolj vidni in s tem bolj varni. Hvala!

Vrtec Nova vas

Pust v vrtcu

V skupini najmlajših članov vrtca smo se na pustni torek našemili in imeli pustno rajanje.

Otroci skupine Pikapolonic z Izo in Tinco

Pust, pust, krivih ust!

Učenci tretjega razreda smo vneto preganjali zimo. Bili smo lepe pustne šeme. Nas prepoznate?

Barbara Širaj

Od leve proti desni zgoraj: Špela Zakrajšek - Pika Nogavička, Polona Bačnik - dama, Katarina Marolt – gusar; spodaj: Monika Mulc in Neža Drobnič - tigrici

Ekozbiratelji

Z uporabo recikliranih materialov v proizvodnem procesu je poraba energije bistveno manjša kot pri izdelavi novih izdelkov iz surovin. Ker recikliranje prihrani energijo in zmanjšuje izločanje toplogrednih plinov, prispeva k boju proti podnebnim spremembam.

Na šoli se zavedamo, kako pomembna je narava in njene surovine, zato že vrsto let zbiramo različne materiale, ki jih je možno reciklirati.

Preko celega leta na šoli poteka akcija zbiranja starega papirja, odrabljenih kartuš za inkjet tiskalnike, izrabljenih tonerjev za laserske tiskalnike ter fotokopirne stroje, trakov za matrične tiskalnike in fakse, praznih baterij, baterij za telefone, neuporabnih zgoščenk (cd, dvd) in zamaškov.

Zakaj je tako pomembno recikliranje papirja?

- za 1 tono papirja je potrebno uničiti 17 dreves;
- 1 drevo lahko prečisti 25 kilogramov onesnaženega zraka v enem letu;
- 1 tona recikliranega papirja porabi 64 % manj energije, 50 % manj vode, za 74 % zniža emisije nevarnih snovi v zrak, reši 17 dreves ter ustvari 5-krat toliko delovnih mest kot 1 tona papirja, narejenega iz lesa. Zakaj je pomembno zbiranje odrabljenih baterij?

Ker vsebujejo nevarne snovi, kot so živo srebro, kadmij ter svinec in ne spadajo med mešane komunalne odpadke ali na divja odlagališča. Posledice neprimerne odlaganja so lahko onesnažena pitna voda in onesnažena obdelovalna zemlja.

Zakaj je pomembno zbiranje praznih tonerjev?

Toner (kartuša) je sestavljen iz 40 % plastike, 40 % kovin, preostanek pa predstavljajo pena, guma, papir ter barva (črnilo). Okolju najnevarnejša je ravno barva, ki v manjših količinah vedno ostane v ohišju in lahko ob neustreznem odlaganju onesnaži okolje. Plastika iz katere je narejeno ohišje, pa potrebuje najmanj 400 let, da se razgradi. Okolju najbolj prijazno je, če jih recikliramo. Kar 97 % posameznega izdelka je možno ponovno uporabiti oziroma predelati v druge izdelke, kot so gumbi, pladnji, etuiji za očala in tudi v nove tonerje, kartuše ter trakove.

Vabimo vas, da se tudi vi udeležite akcije zbiranja različnih materialov in prispevate k čistejši in zdravi naravi.

Star papir lahko v šolo pripeljete kadarkoli. Kontejner je za šolo.

Baterije, kartuše, tonerje pa prinesite v času, ko je šola odprta. Koši so v ekokotičku.

Zbrana sredstva se nakažejo šolskemu skladu.

Alma Kandare

Zimska šola v naravi

Tudi letos so se učenci 6. razreda udeležili zimske šole v naravi na Rogli. V domu na Pesku so bivali od 31. 1. do 4. 2. 2011. Na Rogli so imeli krasno, sončno vreme in lepo urejene proge, na katerih ni bilo gneče. Z našimi so bili tudi učenci 6. razreda iz Loškega Potoka. Tako so spoznali nove prijatelje. Delovni dan na Rogli je bil precej naporen, saj je bilo vsak dan pet ur smučanja, dve uri pouka in še dve uri večernih dejavnosti (pohod, predavanja, videoanalize, zaključni večer). Učenci so izboljšali svojo smučarsko tehniko in osvojili veliko smučarskega znanja, da so sposobni samostojne, varne smuke na vseh progah in uporabljati smučarske naprave, to pa je tudi osnovni cilj šole v naravi. Svoje znanje so pokazali na tekmovanju in kasneje na smučarskem športnem dnevu na Krvavcu, kjer smo imeli prav tako čudovit, sončen zimski dan in odlično pripravljene proge.

Nace Farkaš

Šolska športna tekmovanja

Na prireditvi Športnik leta občine Cerknica, 27. februarja, v Kulturnem domu v Cerknici so slavnostno podelili pokale za najboljšo šolo v Notranjskem tekaškem pokalu za leto 2010. Tekmovanje je potekalo v dveh kategorijah: v absolutni (največ zbranih točk) in v relativni (največ zbranih točk glede na število učencev na šoli). Oba pokala so prejeli učenci naše šole, saj so v absolutni kategoriji osvojili 3463 točk (drugouvrščeni 1638 točk), v relativni kategoriji pa je vsak učenec naše šole osvojil 27,40 točk (drugouvrščeni pa 4,55 točk na učenca). Tekem v tekaškem pokalu se je udeleževalo 43 učencev naše šole in tako koristno izrabljalo svoj prosti čas in hkrati zviševalo nivo svoje telesne pripravljenosti. Upam, da boste v novi sezoni še naprej tako zagnani in uspešni.

Nace Farkaš

Spoznali smo Arenno Stožice

V torek, 14. 12. 2010, si je 45 učencev osnovne šole Toneta Šraja Aljoše ogledalo odbojgarsko tekmo lige prvakov med ekipama ACH Volley z Bleda in grškim Olimpyakosom v areni Stožice. Velikost dvorane smo spoznali že v parkirni hiši, saj je bilo potrebnih kar nekaj minut hoje, da so prišli iz nje in prišli pred dvorano. Pri vstopu v dvorano smo morali popiti pijačo, ki smo jo prinesli s seboj, in embalažo odvreči v koše pri vhodu. V prodajalnah na hodniku so nekateri učenci nakupili navijaške troblje, dobili smo še napihljive navijaške »rokice«, vstopili smo na tribuno in poiskali svoje sedeže. Pred nami se je pokazala vsa veličina arene. Pogled je bil veličasten. Kmalu so na igrišče prišli igralci obeh

ekip in po polurnem ogrevanju se je začela tekma. Glasno smo navijali za ekipo Bleda skupaj z drugimi navijači, še posebej glasni smo bili ob vsaki uspešni akciji Vida Jakopina, ki je tudi malo Bločana. Po trdi in dolgi borbi so bili uspešnejši odbojkarji ekipe ACH Volley z rezultatom 3 : 2. Domov smo se vrnili malo pred polnočjo, a smo bili zadovoljni, saj smo si ogledali vrhunsko odbojgarsko predstavo in spoznali nov hram slovenskega športa. Upamo, da bodo slovenski športniki v njem dosegli še veliko zmag in da si bomo katero od teh v prihodnje lahko ogledali tudi mi.

Nace Farkaš

Sankanje in igre na snegu

V sredo, tretjo uro pouka, smo se odpravili na hrib, imenovan Piškovec. S seboj smo imeli sani, lopatke in bobe.

Sam sem imel lopatko in ko sem se prvič spustil po novozapadlem snegu, ni šlo nikamor in sem moral skoraj pripešati do vznožja hriba. Potem pa se je Pavel spomnil, da je pod novozapadlim snegom še stari sneg, ki je prav gotovo zmrznjen. Rečeno, storjeno. Ko smo odstranili ves novozapadli sneg, se je pod njim res prikazal ledeni sneg. Tako smo ustvarili verjetno prvo bob progo na Blokah. Za popestritev smo na progi napravili še skakalnico in tako iznašli prvi duatlon na snegu.

Na koncu smo se vsi s svojimi stopali podpisali v sneg.

Dan nam je bil zelo lep.

Žak Modic, 5. razred

Blaž Rot

Najin sošolec Blaž Rot, ki je učenec 9. r. OŠ Toneta Šraja Aljoše, je 27. 3. 2011 s svojo ekipo ŠD EXTREM kot vratar postal državni prvak v malem nogometu, zato sva se odločili, da bova z njim naredili krajši intervju.

Kdo te je navdušil za nogomet?

Za nogomet me je navdušil moj brat Tomaž, ki ga je treniral, zato sem se odločil, da bom poskusil tudi jaz. Ugotovil sem, da mi je nogomet pisan na kožo. Uspel sem.

Kdaj si začel trenirati?

Rekreativno sem se začel ukvarjati z nogometom pri sedmih letih. V klubu pri ŠD EXTREM v Sodražici pa sem začel trenirati s štirinajstimi leti.

Kolikokrat tedensko treniraš? So treningi zahtevni?

Kdaj in kolikokrat treniramo, je odvisno od dogovorov. Dva do trikrat na teden. Po potrebi še večkrat.

Opiši nam svoja prva srečanja z malim nogometom.

Leta 2008/09 sem prvič začel igrati v prvi slovenski ligi FUTSALA. V ekipi so me odlično sprejeli, česar sem zelo vesel.

Nam lahko razložiš, kaj to sploh je futsal?

Futsal je dvoranski nogomet. Je šport, ki ga igrajo štirje igralci in vratar.

Kako se počutiš kot državni prvak?

Kot državni prvak se počutim zelo dobro. Vesel sem bil tudi, ker so

mi vsi čestitali za najboljšega vratarja in državnega prvaka. Sošolke in sošolce pa sem povabil na sladoled.

Kako pa usklajuješ šolo in treninge? Kateri predmet v šoli ti je najljubši?

Oh, šola (smeh). V šoli se trudim po svojih najboljših močeh. Najraje imam športno vzgojo (smeh).

Kot učenec zadnjega razreda si se moral vpisati na srednjo šolo. Katero si izbral? Kako bo v prihodnosti s športom?

Vpisal sem se na 4-letno strojno šolo v Postojni. Tudi v srednji šoli se bom še naprej posvečal športu.

Zahvaljujete se Blažu, da si je vzel čas in malo poklepetal z nama. Med klepetom smo se vsi trije nasmejali njegovim iskrivostim.

Katja Kranjc in Marja Bizjak, 9. r., mentorica Martina Kočevnar

Jaka Marolt

Jaka Marolt, učenec 8. r. OŠ Toneta Šraja Aljoše, je na koncu zimske sezone 2010/11 v skupnem seštevku v kategoriji starejši dečki dosegel največ točk v pokalu GEOPLIN in tako postal državni prvak v teku na smučeh. To nama je bil izziv za intervju z njim. Jaku se zahvaljujete, da si je vzel čas za najina vprašanja.

Zakaj si se odločil, da boš treniral tek na smučeh?

Moj brat Martin je zelo rad tek na smučeh. Opazoval sem ga in kasneje sem še sam poskusil. Takoj sem se navdušil.

Kdaj si se začel aktivneje ukvarjati s tem športom?

Pri šestih letih sem začel s treningi.

Kolikokrat na teden imaš treninge in kdaj tekme?

Če so pogoji dovolj dobri (sneg), treniram vsak dan, če pa ni niso, pa treniram tri do štirikrat tedensko. Tekme pa imamo med vikendi.

Kako se počutiš kot državni prvak? Kaj ti pomeni ta naziv?

Počutim se zmagovalno, saj ni lahko doseči takega rezultata. Vloženega je ogromno truda ter ure in ure treningov.

Kako usklajuješ treninge in šolo? Kateri predmet imaš v šoli najraje?

Usklajujem jih solidno. Včasih pa se zgodi, da tudi izpustim kakšen dan pouka, ker imamo zadnje priprave za tekme na Pokljuki. V šoli sta mi najljubša matematika in športna vzgoja.

Zaupaj nam kakšen spomin, dogodek, izkušnjo ..., ki si jo doživel

v svoji karieri.

Na eni izmed mojih mnogih tekem sem med tekom zlomil palico. Presenetilo me je, vendar ne zmedlo, zato sem na koncu vseeno zmagal.

Katera disciplina ti je najbolj všeč – klasika ali prosta tehnika?

Najbolj mi je pri srcu klasika, saj sem v tej tehniki zmagal največ tekem.

Kakšni so tvoji načrti za prihodnost?

Moji načrti so, da se še naprej aktivno ukvarjam s tekom na smučeh. Moja največja želja je nastopiti na olimpijskih igrah. Po končani osnovni šoli pa se bom vpisal na srednjo lesarsko šolo v Postojni.

Želimo ti, da se tvoja želja uresniči. Me pa že zdaj rezerviramo tri vstopnice za olimpijske igre, da bomo lahko v živo navijale zate.

Katja Kranjc in Marja Bizjak, 9. r., mentorica Martina Kočevnar

Praznovanje materinskega dneva

25. marca letos, prav na praznični materinski dan, je osnovna šola skupaj z bloškimi gospodinjami društva Zarja, upokojenkami in gospo Marijo Kaplan pripravila praznovanje materinskega dneva. V programu so se predstavili učenci osnovne šole. Nastopila sta otroški in mladinski pevski zbor, šolski ansambel, folklorna skupina, učenci glasbene šole, plesalke in recitatorji.

Da praznik lahko med seboj poveže različne generacije, sta dokazali tudi razstavi, v ta namen pripravljeni v predverju telovadnice. Bloške gospodinje so razstavile rože iz krep papirja, občudovali smo vezene prtove upokojenk, gospa Marija Kaplan pa je na ogled postavila keramične izdelke iz gline.

V prireditvi, ki smo jo naslovili Zarajmo v pomlad, smo vtakali glasbo, besede in ples, in vse to namenili vsem mamam in ženam.

Jerneja Kovšca

Moja mamica

Moji mamici je ime Marijana. Stara je 37 let in živi v Ravnah na Blokah.

Moja mami ima blond lase in je velika 174 cm. Rada mi pomaga pri domačih nalogah in me uči, kako kaj skuhati, kako razvrstiti perilo in še kaj. Zelo me ima rada in tudi jaz jo imam rada. V prostem času kuha, peče in tudi pospravlja. Rada odide ven na sprehod s psom Rek-som. Včasih gre v gredo in jo ureja. Sadi, okopava in obira. Za službo se obleče kavbojke in kratko majico, doma pa nosi večinoma trenirko. Krilo obleče le za kakšne pomembne dogodke. Po poklicu je diplomirana delovna terapevtka. Zaposlena je v Domu upokojencev na Vrhniki.

Mamice ne bi zamenjala za nobeno drugo. Ob njenem prazniku ji želim vse najboljše v življenju.

Veronika Bačnik, 5. razred

Življenje v oddelku podaljšanega bivanja

Razigrana ekipa oddelka podaljšanega bivanja

V oddelku podaljšanega bivanja 1. in 2. razreda delo načrtujemo in pestro organiziramo. Dan začnemo s sprostitvenimi igrami in kosilom, nadaljujemo pa s pisanjem domačih nalog in utrjevanjem obravnavane snovi. Zatem izvajamo še druge različne dejavnosti, ki širijo obzorja učencev.

V sklopu izbrane teme lahko učenci svoja znanja in talente pokažejo na njim najprimernejši način: preko kulturnih dejavnosti, likovnega ustvarjanja, gibanja, glasbe, uporabe sodobne tehnologije, igre in drugih aktivnosti. Poleg tega pa z aktivno udeležbo pri izvajanju vsebin svoja znanja in spretnosti še poglobljajo ter bogatijo lastne izkušnje. Vsekakor pa jim v družbi njihovih sošolcev in prijateljev ni nikoli dolgčas.

Učiteljica Ksenija Brus

Pomlad

V oddelku podaljšanega bivanja smo prve sončne žarke pričakali s pisanimi metulji. Sedaj pa jih pošiljamo še v vaš dom, da vam polepšajo prve pomladanske dni.

Pripravila Ksenija Brus

Območna revija šolskih pevskih zborov na Blokah

Javni sklad republike Slovenije za kulturne dejavnosti vsako leto organizira revijo šolskih pevskih zborov za širše območje. OŠ Toneta Šraja Aljoše Nova vas je bila ponovno gostiteljica in soorganizatorica letošnje revije za notranjsko regijo »Mavrična pesem 2011«. Predstavili so se otroški in mladinski zbori treh šol: OŠ heroja Janeza Hribarja Stari trg pri Ložu, OŠ Jožeta Kravca Rakek in OŠ Toneta Šraja Aljoše Nova vas. V sproščenem a hkrati delovnem vzdušju so mladi pevci in pevke predstavili letošnje pro-

grame. Strokovno jih je spremljala ga. Branka Potočnik Krajnik, ki je na koncu revije zborovodkinjam Vidi Truden, Katji Smrdel Zafred, Ireni Cundrič Iskra in korepetitorkama Andreji Lekše ter Jelki Bajec podala svoje mnenje, priporočila in smernice za delo vnaprej.

Na reviji je nekaj besed zbranim pevcem, pevkam, zborovodkinjam in ostalim zbranim poslušalcem namenil župan Jože Doles. Zlasti mlade pevce in pevke je spodbudil k sodelovanju

pri zborih in na ta način k ohranjanju slovenske kulture.

Letošnjo revijo je zaznamovala odpoved sodelovanja OŠ Notranjskega odreda Cerknica. Zaradi tega je bilo število sodelujočih zborov skoraj prepolovljeno. Kljub temu je skupna ocena letošnje revije zelo pozitivna. Poslušalci – pevci in starši – so prispevali domačnost in hkrati zbranost, ki je za take vrste nastopanja zelo zaželeno.

Domača zbor sta se predstavila kvalitetno. Otroški pevski zbor

šteje letos 26 pevk in pevcev, ki so zbrano, a hkrati otroško igrivo in sproščeno predstavili svoje pesmi. Mladinski pevski zbor pa sestavlja 14 pevk in pevcev, ki so navdušili poslušalce z avtentično ljudsko pesmijo z Blok »Dober večer hišna mati« ter s štiriglasnim afriškim kanonom »Banuwa-banuwa«.

Na tem mestu bi se rada v svojem imenu zahvalila predvsem staršem, ki podpirate naše skupno delo in svoje otroke spodbujate k rednemu sodelovanju. To je za delo z zbori najbolj pomembno. V pričakovanju vašega obiska na naslednjih pevsko-glasbenih ter ostalih predstavvah naše šole vas toplo vabim k sodelovanju še naprej.

Irena Cundrič Iskra

Bloški košarkarji končali s tekmovanjem v državnem prvenstvu

Košarkarska ekipa Bloke Novolit je nadaljevala s tekmovanjem v 3. slovenski košarkarski ligi (SKL). Pred nadaljevanjem drugega dela tekmovanja se je ekipi pridružil trener, kar je vplivalo na večjo številčnost igralcev na treningih ter kakovostnejše tekme. Že na uvodni tekmi drugega dela je ekipa zmagala z odlično igro proti ekipi Meteor Krvavec. V naslednjih tekmah so premagali še ekipo Žiri in Javor Pivko, ostale tekme so se odločale v zadnjih trenutkih igre, v katerih so imele več športne sreče nasprotni ekipe. Zelo zanimiva in napeta tekma je bila tekma proti Cerknici, ki jo je pred polno dvorano dobila Cerknica za vsega en koš. Prvo mesto v skupini je osvojil Logatec, ki je zabeležil samo en poraz. Ekipa Bloke Novolit je tudi v tej sezoni dokazala, da zna igrati dobro košarko in je enakovredna tudi ekipam, ki prihajajo iz veliko večjih krajev. Tudi v naslednji sezoni bo košarkarska ekipa nadaljevala s ciljem, da pride še na višja mesta v državnem prvenstvu.

Veliko športne sreče tudi v prihodnje.

Boris Marolt

Ekipa Bloke Novolit člani

Uspešno zaključili še eno tekaško sezono

Kljub težkim pogojem zaradi finančne krize smo v TSD Novolit Olimpija v celoti izpolnili program aktivnosti, ki smo si ga zadali na začetku sezone 2010/11. Zimska tekmovanja so v tem trenutku končana, zato že lahko podamo prvo oceno sezone. Na splošno se kaže, da so bili letos v prednosti klubi z gorenjskega konca, saj so zaradi bližine tekmovališč lahko zagotavljali številčnejšo udeležbo svojih tekmovalcev na tekmovanjih za Pokal Geoplin in DP, ki so bila zaradi pomanjkanja snega skoraj vsa organizirana na Pokljuki ali v Planici.

Zato smo še posebej zadovoljni, da nam je tudi letos uspelo izpeljati pokalno tekmovanje na Blokah, ki so najjužnejša točka tega prvenstva in predstavljajo popestritev v izbiri tekmovališč, kamor tekmovalci iz vse Slovenije z veseljem in v velikem številu

prihajajo.

Za društvo je tekmovalo 22 tekmovalcev, vendar pa zaradi varčevanja niso vsi nastopali na vseh tekmah. Kljub razmeroma slabi zimi smo lahko glavno snežnih treningov in priprav opravili na domačem terenu in s tem držali stik z ostalimi. Najuspešnejši tekmovallec, Jaka Marolt, je ugnal vseh 32 konkurentov v kategoriji starejših dečkov in se z zmago na zadnji tekmi povzpел na najvišjo stopničko v skupnem seštevku za zmagovalca sezone. Točke so tekmovalci dosegali tudi v drugih kategorijah, kjer so se od naših najboljše znašli: pri mlajših mladincih 16. mesto Blaž Kraševac, pri mlajših mladinkah 6. mesto Tjaša Lavrič, pri mlajših deklicah 12. mesto Maja Zbačnik in pri mlajših dečkih 14. mesto Jaka Milavec. Ostali naši so tudi z uspehom tekmovali, kar je skupaj zadoščalo za

6. mesto v otroških kategorijah, oziroma 7. mesto skupno med vsemi slovenskimi klubi. To nas po uspešnosti uvršča v sredino med vse tekaške klube in zago-

avlja trdno vpetost v tekmovalni sistem SZS. Pomembno je, da tudi v bodoče, v skladu z možnostmi razvijamo tekaški šport, ustvarjamo pogoje za trening in tekmovanja, druženje in iskanje talentov ter na ta način ostajamo pomemben člen smučarske organizacije Slovenije.

Rado Ponikvar

Klubska tekma 2011

Ustanovitev športnega društva Studenec na Blokah

Na Studencu smo nadaljevali z gradnjo brunarice in nogometnega igrišča na Hribu. Brunarico smo obzidali s siporeksom, jo izolirali in zunanji del oblekli z brunami. V notranjosti brunarice smo naredili fini omet, nato smo jo tudi prebelili. Opremili smo tudi njeno notranjost. Kar veliko ur dela je bilo vloženi v to, da smo naredili prostor za skupna druženja vaščanov. Vsem sponzorjem, ki so nam do sedaj pomagali, se najlepše zahvaljujemo.

Odločili smo se, da ustanovimo športno društvo. Tako smo imeli 4. 3. 2011 prvi občni zbor Športnega društva Studenec na Blokah. Predsednik društva je Luka Anzeljc. Postavili smo si naloge, ki jih je še potrebno narediti, in sicer je potrebno urediti okolico brunarice in igrišča,

napeljati elektriko in vodo in še manjša druga dela. Naloge, ki si jih je v letu 2011 zadalo Športno društvo Studenec na Blokah, so: organizacija jurjevanja konec aprila, ko bo blagoslov konj in brunarice; za prvi maj bomo na predvečer pripravili kresovanje, prvega maja pa pohod na Blošček. Odprtje igrišča pa pripravljamo za 18. 6. 2011, ko nas bo zabaval ansambel Rok'n'bend.

Na vse prireditve ste vsi prav lepo povabljeni.

Za začetek pa je Športno društvo Studenec na Blokah organiziralo vaško salamijado, ki je bila v sredini meseca marca. Zbrali smo kar 10 vzorcev salam. Nekaj jih je bilo iz konjskega in nekaj iz svinjskega mesa. Stroga komisija je vsak izdelek skrbno ocenila in na koncu smo skupaj določili

zmagovalca. To je bila salama, ki jo je izdelal Matjaž Lah z Gline in je bila iz svinjskega mesa. Salam-

ijada naj bi postala tradicionalna s še več vzorci in še boljšimi salamami, tako iz naše kot tudi iz drugih bloških vasi. Želimo, da bi prireditev Bloška salamijada postala tradicionalna in bi bila vsako leto sredi meseca marca.

Alenka Pavčič

Slovenski tekači v Ravnah

V nedeljo 13. 2. 2011 so se v Ravnah zbrali smučarji tekači in se pomerili v sprintih v klasični tehniki za Pokal GEOPLIN. Tekmo je ob pomoči generalnega sponzorja Novolit d. o. o., občine Bloke, OŠ Toneta Šraja Aljoše Nova vas in

ijetno presenečenje. Odjuga in neugoden veter sta sneg stopila.

V strahu, da bo tekmo potrebno odpovedati, se je začelo mrzlično iskanje nove lokacije. Na srečo smo pri Ravnah našli dovolj

goriji cicibanov.

V ostalih kategorijah so bili najuspešnejši člani TSK Valkar-ton Logatec, saj so zmagali v treh kategorijah: Žiga Igličar pri mlajših dečkih, Miha Šimenc

foto: Rado P.

Župan občine Bloke, gospod Jože Doles, podeljuje medalje in diplome starejšim dečkom.

gasilcev ter številnih posameznikov izvedlo naše domače društvo TSD Novolit Olimpija.

Letošnja zima smučarjem tekačem ni bila naklonjena. V TSD Novolit Olimpija smo se kljub temu trudili izkoristiti sneg, ki se je držal v senčnih legah, da bi treningi potekali po načrtu. Prav tako smo se v TSD Novolit Olimpija odločili, da kljub neugodnim snežnim razmeram poskusimo na domačem terenu izpeljati tekmo za Pokal GEOPLIN in s tem na Bloke pripeljati tekmovalce iz celotne Slovenije. Nekaj dni pred tekmo, ko so bili Bloški teki že odpovedani, smo bili tudi mi v strahu glede izvedbe naše tekme. Ker je bilo jasno, da tekme na običajnih lokacijah (za OŠ Nova vas ali na Resju) ne bo mogoče izvesti, smo iskali novo prizorišče. Največ beline nas je pričakalo v dolini pod vasjo Glina. Menili smo, da se bo sneg obdržal, zato smo se z domačini že dogovorili glede izvedbe tekmovanja. Ob tej priložnosti se jim zahvaljujemo za njihovo podporo. V soboto zjutraj, ko smo želeli pripraviti progo, nas je pod Gline pričakalo nič kaj pr-

snega, vendar ga je bilo za pripravo proge potrebno premetati. V popoldanskih urah je bila s pomočjo številnih lopat in snežne freze podlaga pripravljena, zvečer smo potegnili smučino, nato pa nestrpnost spremljali temperaturo. Ko je začelo rahlo rositi in je temperatura padla pod ničlo, smo vedeli, da trud ni bil zaman in da bo proga zdržala.

V nedeljo se je na prizorišču zbralo 182 tekmovalcev iz 12 klubov. Najprej so bile na vrsti kvalifikacije, nato pa zelo zanimivi izločilni boji. Za posebno vzdušje na tekmi je poskrbel gospod Marjan Fortin, ki se je prijazno odzval vabilu in tekmo komentiral.

Tekma je bila največji izziv za tiste tekmovalce TSD Novolit Olimpija, ki živijo v Ravnah. In sokrajani so imeli kaj videti. V Ravnah sta ostali kar dve prvi mesti. Pri cicibankah je zmagala Sara Zidar, pri starejših dečkih pa Jaka Marolt. Posnetek njegovega zmagovalnega sprinta si lahko ogledate na spletni strani www.tsd-olimpija.si. Uspeh domačega društva je dopolnil Nejc Šraj z zmago v kate-

pri mlajših mladincih in Matej Šimenc pri članih. Najboljše sprinterke imajo v TSK Merkur Kranj, Anamarija Lampič je zmagala pri mlajših mladinkah, Eva Klemenčič pa pri ženskah. Pri mlajših deklicah je zmagala Urška Kosmač ŠD Gorje, pri starejših deklicah pa Urška Koprivec TSK Jub Dol pri Ljubljani. Podrobne rezultate in preko 300 fotografij s tekme lahko poiščete na spletni strani www.tsd-olimpija.si.

Člani TSD Novolit Olimpija smo se potrudili, da so se tekmovalci na Blokah kljub slabemu vremenu dobro počutili, zato smo pripravili žrebanje štartnih števil z več kot 100 praktičnimi nagradami. Vsem, ki so darovali nagrade, se prav lepo zahvaljujemo. Za vzdušje na tekmi ste poskrbeli tudi gledalci. Upamo, da ste bili z videnim zadovoljni in da se prihodnje leto ponovno spet srečamo.

Mojca Milavec

Ni bilo lahko biti korenjak

Miha Mišič

»V saka prava občina mora imeti glasilo,« so dejali takrat. A to je precej lažje reči, kot pa nato izvesti. Povsem preproste naloge, ki so danes pri Bloškem koraku samoumevne, so bile takrat zahtevne. Če začnemo kar pri imenu: danes ni Bločana po svetu, ki ne bi vedel, kaj je Bloški korak; in razen Urbasovega Toneta je le redko kdo znal svoje misli in ugotovitve zapisati na papir tako, da je bilo za glasilo primerno. Enega prvih digitalnih fotoaparátov so kupili v uredništvu in ne bom prav mimo udaril, če rečem, da so se tudi oblikovalci učili na bloškem glasilu. Bloški korak je bil dojenček!

A je rasel, z vsakim člankom, reportažo ali vestičko, in mislim, da ni bilo številke, v kateri bi se našel še stolpič za kakšno pomembno vaško pridobitev. Zmeraj poln!

Od prve številke se radi postavimo z njim in meni je bilo izjemno častno sporočiti soobčanom, da sem bil na olimpijskih igrah v Pekingu – sliko izpred Ptičjega gnezda sem že kar s Kitajske poslal na elektronski naslov.

Včasih je treba tudi kakšno slabo novico zapisati, kaj pokomentirati in komu povedati, da ne dela prav. Tudi zato so občinska glasila.

Nihče ne dvomi, da Bloški korak tudi z naslednjimi številkami ne bi še napre-doval, a Dojenček je bil malček, otrok, mladost-nik – vse otroške bolezni je preživel; zdaj gre po svoje, Ata.

Ni bilo lahko biti Korenjak!

Power kick v Novi vasi

Ljudje smo družabna bitja. Radi se združujemo in družimo z enakomiselnimi v različnih društvih, krožkih, sekcijah, delavnicah, skupnostih in podobnih sektorih.

Eni od teh družabno aktivnih skupnosti se tudi sama rada večkrat pridružim. Power kick aerobika, ki jo v Novi vasi vodi najbolj pozitivno naravnana vadiateljica v občini in širše in ki je znana po tem, da ji nikoli ne zmanjka energije, Mojca Lunka, je vedno prava izbira za aktivno preživljanje večerov v dobri družbi in zagotovilo za poln koš pozitivne energije. Naše društvo se od drugih združenj, kot so npr. Tupperware, Amway, Just in podobnih, razlikuje po tem, da pri nas ni predpogoj za včlanitev, da morate pripeljati s seboj še dva prijatelja. Ker to NI piramidni sistem! Potrebujete samo dobro voljo in veselje do gibanja. Je pa tudi res, da pri nas ne boste nikoli napredovali do diamanta ...

Na ure vadbe v osnovno šolo v Novi vasi zaenkrat prihajajo samo ženske, število moških pa se lahko primerja s številom dokazano videnih Jetijev v Himalaji. Se pravi, jih ni. Čeprav bi si jih v svojih vrstah zelo želele. Zdaj še bolj kot kdajkoli prej, saj nas je v to prepričal dogodek, ko se je nekega sredinega večera

število moških na hitro drastično povečalo. S svojo udeležbo so nam namreč vadbo popestrili člani Vinetou d.o.o. iz Postojne. Skozi snežne zamete so se prebili iz Postojne do Nove vasi in s tem pokazali močno željo in voljo do sodelovanja. Bravo Vinetouji in Vinetoujke! (Ribane) Želimo si, da bi vas, dragi fantje, moški, možje, še več »ujelo svoje sanje« in bi se nam pridružili. Korajža velja!

Ure vadbe so sestavljene iz ogrevanja, koreografije z borilnimi elementi, vaj za krepitev mišic in sproščanja. Koreografijo sestavljajo takomenovane osmice (tej nenaključni simboliki se pri najboljši volji ne morem izogniti; ležeča osmica, kot veste, simbolizira neskončnost, večnost, neomejenost ...) in so vedno narejene premišljeno, zanimivo in spevno, tako da se jih z veseljem učimo. Včasih se celo zgodi, da od naše prevelike vneme po zraku poleti kakšna utež, vendar večje škode zaenkrat še ni bilo. Vaje za moč so sicer najnapornejši, pa tudi najučinkovitejši del vadbe. Najbolj priljubljeno pa je zadnje dejanje, ki se mu reče sproščanje. Takrat se vse zadovoljne, ker smo tisti večer naredile nekaj dobrega zase, prepustimo prijetni meditativni glasbi in umirjanju utrujenih mišic. Poslovi-

mo se vedno s huronskim bojnim krikom: »HAAA!« in močnim ploskanjem, s katerim nagradimo dobro opravljeno delo sebe in drugih. Vse za eno, ena za vse!

Motivacija za delo med vadbo nikoli ni problem, saj je Mojca odlična motivatorica, tako s svojim izgledom, ki je najboljša reklama za to vrsto vadbe, kot tudi z načinom vodenja skupine. In, kot

tudi skupinsko zabavo, kjer proslavimo uspešno pridobljeno kondicijo in dobro počutje. Prav tako tudi okoli novega leta.

Gibanje in skupinska vadba dobro delujeta tako na fizično kot na psihično počutje, zato pri nas ne poznamo depresivnih stanj, delovne izgorelosti in ostalih novodobnih bolezni.

In ko se ob slovesu po zaključku

V akciji

sama pravi, smo tudi me njen vsakodnevni navdih in motivacija za dobro delo. Rada tudi pove, da kadar ima slab dan, vsa slaba volja in težave med vadbo čudežno izginejo. Zanimivo, tak pojav sem opazila tudi pri sebi in prepričana sem, da enako čutijo tudi vse ostale članice. Tako je krog sklenjen in uspeh zagotovljen.

Članice pa smo tudi drugače športno aktivne. Kar nekaj nas je navdušenih tekačic. Zato se nas vsako leto več udeležuje tudi tradicionalnega Ljubljanskega maratona. Nekatere rekreativnega teka na 10 km, tiste pogumnejše in vzdržljivejše pa polmaratona, dolgega 21 km. Veselje po premaganih kilometrih je vedno nepopisno, saj smo takrat vse in vsaka posebej zmagovalke.

Ker nas vadba povezuje in se med nami sklepajo tudi nova prijateljstva in se stara krepijo, druženje včasih nadaljujemo tudi po vadbi ali med dnevi, ko vadbe sploh ni na urniku. Vsako leto, ob zaključku sezone, si privoščimo

vadbe ozrem okoli sebe, lahko vidim samo zadovoljne in nasmejane obraze, slišim smeh, od pozitivne energije pa se v dvorani še dolgo krešejo iskrice ...

In če želite prispevati k svojemu dobremu fizičnemu in psihičnemu počutju, se nam pridružite v ponedeljek ob 19h ali v sredo ob 19.30 v telovadnici OŠ Nova vas. Za vse, ki vam vadba dvakrat tedensko ni dovolj, naj povem, da to še ni vse! »Powerkickamo« tudi v Cerknici in Grahovem. V Cerknici ob torkih in četrtek ob 19.30, v Grahovem pa ob ponedeljkih, ob 20.15, in petkih ob 20h. Vse podrobnosti, obvestila in nasvete pa lahko najdete tudi na Facebooku, na profilu »Notranjski powerkickerji«, ter internetni strani <http://www.sovica.si>.

Eno od Mojčinih vodil je namreč tudi: »Več, ko nas je, bolj je veselo!«

Haaa!!! In lepo vabljeni!

Jera Razdrih

Druženje tudi zunaj telovadnice

Ekipa DP Mercator Ljubljana ubranila naslov

V športni dvorani v Slovenski Bistrici je 26. marca 2011 potekalo 20. državno prvenstvo v košarki na invalidskih vozičkih. Na zaključno tekmovanje so se po odigranih rednih kolih uvrstile naslednje ekipe: DP Mercator Ljubljana, združena ekipa DP Kranj-DP Novo mesto, DP Celje in DP Maribor. Naslov državnih prvakov je že tretjič zapored osvojila ekipa DP Mercator Ljubljana, ki je v finalnem srečanju z rezultatom 63 : 43 premagala ekipo DP Kranj. Zmagovalna ekipa se je v finale uvrstila z zmago nad moštvom DP Celje, ki jo je premagala z rezultatom 54 : 41. V tekmi za tretje mesto sta se pomerili poraženi ekipi polfinalnih tekem – ekipa DP Celje in ekipa DP Maribor. Z rezultatom 61 : 53 je slavila ekipa DP Celje.

Tekme sta sodila Mitja Dečman in Franc Šafarič.

Jože Globokar

Naslov državnih prvakov je osvojila ekipa DP Mercator Ljubljana.

Diplomantki

NIVES OTONIČAR

Nives Otoničar je 16. septembra preteklega leta diplomirala na Biotehniški fakulteti, smer krajinska arhitektura, ter tako pridobila naziv diplomirana inženirka krajinske arhitekture.

Nives je že od malega rada risala. Po uspešno zaključeni gimnaziji si je želela študija, kjer bi lahko s pridom izkoristila svoj talent. Odkrila je študij krajinske arhitekture, ki jo je takoj preitegnil. Med študijem se je seznanila z oblikovanjem krajine, okoljem, varstvom okolja, varstvom narave in prostorskim načrtovanjem. V izobraževanje je bila vključena tudi obilica terenskih vaj. Spoznavali so rastline, hodili risat na teren, ogledovali so si krajinske in arhitekturne značilnosti Slovenije. Skratka, bilo je zelo zanimivo, zabavno, a hkrati tudi naporno.

Ker se lahko na smer krajinska arhitektura vpiše le 30 študentov letno, so ti med seboj zelo povezani. Manjše število študentov omogoča tudi lažje delo in večjo interakcijo med študenti in profesorji. Nikoli ni imela občutka, da je zgolj številka, profesorji pa so bili študentom vedno na voljo

ter pripravljeni na pomoč in sodelovanje.

Študij ji je vzel veliko časa in ji kdaj pa kdaj skravljal kakšen živček, saj je načrte risala tudi pozno v noč.

Diplomske naloge Nives ni pisala, saj so se na njenem oddelku odločili, da bodo za diplomsko upoštevali delo pri predmetu Krajinsko načrtovanje (II) studio. Pod mentorstvom prof. dr. Ane Kučan so izdelali projekt Ureditev stanovanjskega naselja v Ilirski Bistrici.

Nives se je odločila za nadaljevanje študija. Obiskuje 2. stopnjo bolonjskega programa za krajinsko arhitekturo.

O zaposlitvi trenutno še ne razmišlja, bi bila pa izredno vesela, če bi se delo zanj našlo v domačem kraju.

MARJETA DOLES

Konec preteklega leta je študij medicine na Medicinski fakulteti v Ljubljani uspešno zaključila Marjeta Doles. Ko je opravila zadnji izpit, je pridobila naslov doktor medicine.

Marjeto so že v osnovni šoli privlačili naravoslovni pred-

meti, zanimalo pa jo je tudi vse v zvezi z delovanjem človeškega telesa. Za študij medicine jo je navdušila mami, ki je tudi zdravnica in ji daje vzgled. Ker rada dela z ljudmi, je menila, da je to prava izbira zanj.

Pravi, da so prva leta študija potekala večinoma sede za knjigami, saj se je bilo potrebno naučiti ogromno teorije. Želela bi si več praktičnega dela in stika z bolniki. Zadnji dve leti študija pa sta ji bili bolj pisani na kožo, saj so imeli več praktičnega dela, ki je potekalo po različnih oddelkih v bolnišnici. Tako si je nabirala prve vtise in izkušnje.

Trenutno Marjeta opravlja šestmesečno pripravništvo v splošni bolnišnici v Celju. Po končanem pripravništvu pa bo opravila strokovni izpit in si izbrala specializacijo ter si našla zaposlitev.

Zaposeliti se namerava v domačem kraju, saj je zelo navezana na prijatelje in sorodnike, ki jih ima tukaj.

Iskrene čestitke ter obilo uspeha pri nadaljevanju študija.

*Alenka Ponikvar Gornik in
Dunja Volf Ponikvar*

Bloške gospodinje »Zarja«

Delovna zima

Minilo je že kar nekaj časa od našega oglašanja, vendar to ne pomeni, da smo prenehale z našim delovanjem. Nasprotno. Ravno lanska zima in letošnja pomlad sta bili najbolj delovni v naši sekciji. Pod mentorstvom naše članice Tanje Žele, ki odlično obvlada ročne spretnosti, kot so izdelovanje novoletnih voščilnic, izdelkov iz paljenega testa, izdelovanje cvetja iz krep papirja in podobno, smo izvedle več delavnic iz omenjenih področij. V dolgih zimskih večerih smo si krajšale čas z izdelovanjem novoletnih voščilnic.

Kmalu po novoletnih praznikih smo si že zaželele malo pomladi in pričarale smo si jo z izdelovanjem cvetja iz krep papirja. Izpod spretnih prstov Tanje so prihajale čudovite vrtnice, marjetice, mak ... Me pa smo ji z velikim zanimanjem sledile in si tako tudi same ustvarile vsaka svoj šopek. Za materinski dan smo skupaj z upokojenkami z Blok pripravile razstavo tega cvetja in še nekaj drugih ročnih del. Konec marca smo medse povabile Milko Debeljak iz Turističnega društva Velike Lašče. Zdi se nam pomembno povezovanje med

sosednjimi društvi, ker si tako izmenjujemo izkušnje z raznih področij. Milka nam je prikazala izdelovanje pletenic iz maslenega testa in mislim, da bo v marsikaterem velikonočnem žegnu tudi pletenica, izdelana po njenem receptu.

Po vsem znanju, ki smo si ga pridobile skozi opisane delavnice, smo se odločile, da si zaslužimo malo oddiha. Prvo nedeljo v aprilu smo si pod vodstvom predstavnika Društva ljubiteljev Križne jame ogledale Križno jamo, po končanem ogledu smo si ob skup-

nem kosilu tudi nazdravile.

Ob tej priložnosti bi se rada v imenu vseh članic »Zarje« zahvalila Tanji Žele, Milki Debeljak in Ani Premrov za znanje, ki so nam ga posredovale na teh delavnicah, še posebej pa bi se rada zahvalila Branku Knavsu s Kmečkega turizma Knavs na Runarskem, saj nam je velikodušno nudil prostore za naše aktivnosti.

Ob koncu želim vsem vesele velikonočne in prvomajske praznike.

Marija Jakopin

Izdelovanje pletenic na Runarskem

Tanja nas je naučila izdelovati labode iz paljenega testa. Vse udeleženske smo si z velikim zanimanjem ogledale to mojstrovino in si tudi izdelale vsaka svojega laboda, ki smo ga seveda na koncu tudi poizkusile. V mesecu obdarovanj smo postavile že tradicionalno Miklavževo stojnico pred turistično pisarno, pri lokalu Kava bar Tanja v središču Nove vasi. Na tej tržnici smo prodajale tudi krušne miklavže in parkeljne iz medenega testa, ki smo jih izdelale pod vodstvom Ane Premrov. Kljub mrzlemu in vetrovnemu vremenu je bila tržnica dobro obiskana, saj smo prodale vse, kar smo pripravile.

Starejši si želijo starost užiti doma

*Ko si otrok, imaš sanje, želje, pot ...
v mladosti ti zrastejo krila,
si umetnik, ustvarjaš, sanjaš, ljubiš,
gradiš mozaik življenja v mavričnih
barvah in
ostariš,
ne poškoduj si utrujena krila,
da boš lahko varno pristal v svojem
pristanu ...*

Projekt ZDUS-a, podprt od države in EU, »Starejši za večjo kakovost življenja doma«, ki deluje v DU Bloška planota že od leta 2006, dobiva podobo. V tem času je šest anketarjev – prostovoljcev, obiskalo in anketiralo občane starejše od 69 let. V letu 2011

bi jo potrebovali oz. soglašali z našo asistenco, da bi posredovali pri ustreznih službah. Vsi se moramo zavedati, da moramo za kvalitetno življenje skrbeti sami, seveda pa moramo biti čim bolj obveščeni o možnostih in poteh do pomoči in informacij, ki jih nudijo pristojne ustanove, ko je to potrebno.

Anketarji – prostovoljci, so v okolju poznani in uživajo zato več zaupanja, kar je zelo dobro. V tem času so z opravljenimi obiski in izpolnjenimi anketami ter s ponovnimi obiski opravili veliko delo pri oceni kvalitete življenja

okolju. Uvedli naj bi tudi zavarovanje, varčevanje za starost.

Iz zbranih 239 anket je moč razbrati:

- večina starejših od 69 let živi z zakoncem (111), 58 živi samih
- samo 5 jih stanuje v stanovanju, ostali so lastniki hiš, 32 jih živi v hiši pri svojcih
- velika večina ima tekočo vodo, toplo vodo, kopalnico in WC, ogrevajo s centralno kurjavo ali individualno sami skrbijo za ogrevanje, svojci le v 49 primerih
- stanovanje čistijo sami ali partnerji, 30-im svojci

210 ne

Pomoči, ki jih prejemaajo:

- 15 da, 203 ne
- Od koga so pomoči?
- 5 CSD, pomoč v obliki denarja 13, dnevna nega 3

Prostovoljce bi za pomoč sprejeli:

- 85 da in 120 ne, kar pove, da so ljudje navajeni sami skrbeti zase in tudi za svoje.

Iz anket lahko preberemo, da bolj zaupajo zdravstvenemu domu, prostovoljnimi organizacijam in CSD kot humanitarnim organizacijam, kar je morda posledica slišanih afer.

Srečanje upokojencev

bomo obiskali rojene v letu 1938 in 1941. Prostovoljci so poučeni za delo z anketami in osveščeni o varovanju osebnih podatkov, so vredni zaupanja, zato prosim za vaše sodelovanje.

Življenje na vasi ima svoje značilnosti, različne od življenja v urbanem zgoščenem naselju. Ljudje se med seboj poznajo. Prisotna je sosedska in medsebojna pomoč, tudi medgeneracijska. Skrb drug za drugega v razširjeni družini je nekaj normalnega. Iz anket se da razbrati, da je življenje naših starejših občanov, lahko rečemo, dobro. Morda odstopajo le posamezniki. Namen našega dela je, da zaznamo njihove probleme in ustrezno poskrbimo za pomoč, ki

starejših na območju občine Bloke. Zato se prostovoljcem ob tej priliki najlepše zahvaljujem.

V današnjem tempu življenja, ko je čas rabelj nam vsem in nas preganja, ostajajo starejši sami, osamljeni, čeprav lepo oskrbljeni. Namen prostovoljstva je, da nudimo družabništvo takim osebam. Kako dobro neobremenjen klepet dene obema.

Da bi starejši čim dlje uživali kvalitetno bivanje doma, se zavzema tudi socialna politika v državi. Z novimi oblikami nudenja pomoči, kot so: dnevno varstvo v DO, pomoč na domu, patronažna služba, domovi za ostarele, varovana stanovanja, kar seveda vse stane, bi želeli zagotoviti udobno staranje čim dlje v domačem

Nageljni ob dnevu žena

- hrano pripravljajo sami, 21-im svojci
- 3 ali več obrokov hrane jih ima 191, samo 1 obrok 1, 2 obroka 28
- večino sami kupujejo, svojci 56, drugi v 4 primerih

Običajno pomagajo otroci, sosedi ali sorodniki.

Potrebe po pomoči:

- 24 pomoč potrebuje, 197 ne
- pri osebni negi občasno 4, vsak dan 3, 214 ne
- zdravstveno nego 9 občasno, 3 vsak dan, 207 ne
- pri čiščenju stanovanja 3 občasno, vsak dan 4, 213 ne
- pri nakupih 11 občasno, 6 vsak dan, 204 ne
- pri prinašanju hrane 1 občasno, 2 vsak dan, 216 ne
- pri urejanju vrta 5 občasno,

Pomoč, ki jo potrebujejo, starejši dobijo pri otrocih.

Podatki o osebnem počutju so vzpodbudni:

- še kar zdrave se jih počuti 117, ne 69 in zdrave 36
- mesečno jih obišče zdravnik 83, redkeje 127 in nikoli 8
- obiski patronažne sestre 4 mesečno, redkeje 19 in nikoli 193
- obiski socialne službe 1 mesečno, nikoli 208

V prostem času se osamljene počuti:

- včasih 49, pogosto 25 in nikoli 149

Stiki:

- z otroki – dnevno 159, tedensko 30, redkeje 9, nikoli 14

- s sorodniki - dnevno 20, tedensko 72, redkeje 124, nikoli 4
- s sosedi - dnevno 81, tedensko 61, redkeje 59, nikoli 19
- s prostovoljci in člani DU pa redkeje ali nikoli
- v raznih skupinah deluje 33 oseb, 184 ne
- prijatelji se družijo redno 71, včasih 122, nikoli 28
- na izlete redno 21, včasih 77, nikoli 122
- ročna dela redno 17, včasih 32, nikoli 171
- dodatno izobraževanje 2 redno, 3 včasih, 213 nikoli

- berejo časopis 113 redno, 71 včasih, 36 nikoli
- knjige, revije redno 74, včasih 75, nikoli 73
- posluša radio redno 156, včasih 47, nikoli 18
- TV redno 181, včasih 25, nikoli 16

Internet uporabljajo le 4 anketirani.

Kriza v času brezposelnosti in zmede na trgu se kaže tudi pri pomoči starejših svojim vnukom, otrokom:

- z denarjem 47, z delom 55, s

stanovanjem 11 in v vsem 20

Včasih pomagajo tudi sorodnikom z denarjem, z delom ali s stanovanjem.

120 od anketiranih je včlanjenih v DU Bloška planota, 102 ne, od teh se jih želi včlaniti le 11.

Ponovnih obiskov prostovoljcev si želi 158, 61 pa obiske odklanja (25 % od do sedaj obiskanih).

V domovih za ostarele je 7 občanov, na različnih lokacijah.

Ob vprašanju, kaj bi želeli v svoji

občini, je najpogostejši odgovor: dom za starejše, 159. To je jasno izražena želja, da si starejši želijo starost uživati v domačem okolju, ki jih spominja na mnoge lepe stvari, a žal tudi na tiste manj lepe, ki so se jim zgodile v življenju.

Zato je prav, da se skupaj potrudimo ustvarjati pogoje za čim lepše in kvalitetno življenje in staranje.

Koordinatorica v DU Bloška planota Nataša Zakrajšek

Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine

Občni zbor

DRUŠTVO JE OBČNI ZBOR PRIPRAVILO 23. MARCA 2011 V PROSTORIH RESTAVRACIJE MOTELA KONGO V GROSUPLJEM.

Po uvodnih formalnostih (izvolitvi delovnega predsedstva in verifikacijske komisije) je delovno predsedstvo – Zlatko Bernašek (predsednik), Cvetka Štirn in Rafko Jurjevčič (člana), pričelo z delom. Udeleženci občnega zbora so najprej prisluhnili poročilom Nadzornega odbora, Disciplinske komisije, poročilom referentov (sociala, interesne dejavnosti, osebna asistenca, prevozi, šport) in poročilu predsednika za leto 2010. Po razpravi so poročila sprejeli in potrdili.

Po končanem delu občnega zbora smo se člani in gostje zadržali na družabnem srečanju, ki smo ga popestrili s priljubljenim in nekoliko adrenalinskim Bingom in dobro glasbo.

Še pred začetkom uradnega dela občnega zbora je direktorica Nina Ličer s sodelavkama predstavila Zavod za oskrbo na domu Ljubljana (ZOD), ki izvaja storitve javne službe pomoči družini na domu.

Jože Globokar

Člani so z glasovanjem sprejeli in potrdili programe.

Ustanovitev dekliškega pevskega zbora

Na Blokah je letošnje jesen začel delovati dekliški pevski zbor, katerega ustanoviteljica in zborovodkinja je Irena Cundrič Iskra, ki je bivše učenke osnovne šole Toneta Šraja Aljoše, sedanjše študentke ter dijakinje, povabila k sodelovanju. Dekleta, ki so se odločila, da bodo nekaj prostega časa aktivno namenila glasbi, so se odzvala na povabilo in oblikoval se je zbor 13 članic, ki se ob sobotnih večerih zbira v prostorih osnovne šole Toneta Šraja Aljoše. Srečanja potekajo v duhu sproščenosti in lahkotnosti. Do sedaj še niso imele priložnosti, da bi se javno predstavile, vendar

upajo, da se bo to kmalu zgodilo. Pravijo, da se veselijo vsake nove članice, ki si želi prepevati, in obenem vabijo študentke ter dijakinje, da še ni prepozno za vključitev v njihov zbor.

Ana Jakopin

Točka vseživljenjskega učenja (TVŽU) deluje s polno paro

Obiskovalcem knjižnice Ivana Čampe na Blokah – ter bralkam in bralcem Bloškega koraka – je poznano, da od novembra 2008 v njej deluje TVŽU. Z njo želimo na Blokah daljše obdobje – vsaj do 2013, ko se projekt zaključí – zelo konkretno pomagati vsem in vsakemu, da se vključi v zanimive in raznolike oblike neformalnega učenja. Leta 2009 smo realizirali računalniški krožek, leta 2010 tečaj digitalne fotografije, obe vsebini bomo nadaljevali in nadgrajevali. Poleg prostorov in gradiva sem na TVŽU na voljo kot mentor, ki bom vsakemu – veščemu ali neveščemu – svetoval, kako in na kakšen način se najlažje prilagodi zahtevam družbenega in gospodarskega

življenja, predvsem pa, da aktivno vpliva na oblikovanje svoje prihodnosti. S tem se bo povečala učinkovitost družbe in posameznikov, ki vsakodnevno tekmujejo na svetovnem trgu dela, znanja, informacij, inovacij, večje dodane vrednosti ...

ENERGETSKO SVETOVANJE

Program TVŽU smo januarja 2010 nadgradili z brezplačnim energetskim svetovanjem za prebivalce občine Bloke. Izvaja se v knjižnici vsak torek od 13.00 – 19.00, vedno po obvezni predhodni prijavi na 041 830 867 ali info@vitra.si. Poznano je, da je ESP v Cerknici odprta v »petek in svetek«, dopoldne, popoldne

ali zvečer, vedno po predhodnem dogovoru. Na Blokah bo podobno, le počakati bo potrebno, da se prijavijo 3 interesi. Te bom potem poklical ter se dogovoril za datum in uro. Za vse, ki boste želeli svetovanje takoj, so vrata ESP Cerknica še vedno odprta non stop. Na obeh lokacijah čaka vsakega obiskovalca – poleg brezplačnega svetovanja in kopice uporabnih energetskih nasvetov – tudi brezplačna sijalka.

*Bojan Žnidaršič,
Vitra Cerknica*

Mladi v Eko parlamentu

Notranjski ekološki center Cerknica skrbi za združenje mladih pod imenom Mladi projektni managerji Notranjsko-kraške regije (MPM-NKR). V letu 2010 smo se z velikim veseljem vključili v projekt mednarodnega sodelovanja mladi v akciji; European eco-citizens – Torino incontra l'Europa.

Vse tiste, ki bi omenjena tematika utegnila zanimati in bi želeli svoje mnenje deliti z nami, vabimo k sodelovanju; pišite nam na elektronski naslov polona@nec-cerknica.si ali pa pokličite na tel. št 040-165-544 (Polona Zevnik).

*Polona Zevnik, Notranjski
ekološki center Cerknica*

Izobraževanje v tretjem življenjskem obdobju

Notranjski ekološki center Cerknica z veseljem in uspešno sodeluje z Univerzo za tretje življenjsko obdobje v Ljubljani ter še z nekaterimi ostalimi partnerskimi organizacijami. Z novim letom smo skupaj začeli uresničevati projekt Krepitev mreže nevladnih organizacij izobraževanja starejših. Projekt je bil potrjen na javnem razpisu Ministrstva za javno upravo, v okviru spodbujanja razvoja nevladnih organizacij in civilnega dialoga za obdobje med leti 2010 in 2012.

Krepitev mreže nevladnih organizacij (NVO) izobraževanja starejših je projekt, ki povezuje nevladne organizacije v enotno mrežo izobraževanja starejših in skuša mednje širiti znanje, spretnosti in veščine. V omenjenem projektu sodelujemo naslednje organizacije: Univerza za tretje življenjsko obdobje v Ljubljani (osred-

njeslovenska regija), Notranjski ekološki center Cerknica (notranjska in primorska regija), Zveza kulturnih društev Grosuplje (dolenjska regija), Društvo upokojencev Škofja Loka (gorenjska regija) in Univerza za tretje življenjsko obdobje Žalec (štajerska in prekmurska regija).

Za informacije se lahko obrnete na Notranjski ekološki center Cerknica, Popkova 4, Cerknica (Polona Zevnik, 040-165 554, polona@nec-cerknica.si).

*Polona Zevnik, Notranjski
ekološki center Cerknica*

Sporočila prireditve Podjetna Slovenija

Prireditve Podjetna Slovenija vsako leto na enem mestu sporoča slovenskim podjetjem, koliko finančnih spodbud in za katere namene so na razpolago.

Letos so se predstavila 4 ministrstva – Ministrstvo za gospodarstvo, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve ter Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo. Predstavili so 46 finančnih spodbud v vrednosti 1,4 milijarde EUR, ki so v letu 2011 na voljo slovenskim podjetjem za povečanje njihove konkurenčnosti.

Sledile so delavnice, kjer so bile predstavljene informacije o:

- možnostih pridobitve garancij in subvencij obrestne mere za zavarovanje bančnih kreditov,
- tveganem kapitalu v Sloveniji,
- nepovratnih vavčerskih sredstvih za podjetja,

- vlogi inkubatorjev in tehnoloških parkov,
- evropskih in razvojnih smernicah, poslovnih privlačnostih Zahodnega Balkana,
- učinkovitem komuniciranju z mediji, investitorji in poslovnimi partnerji,
- dejavnosti pisarn za prenos tehnologije,
- vlogi kompetenčnih centrov za razvoj kadrov v podjetjih.

O vseh finančnih ukrepih in načinih prijave so vam dodatne informacije na razpolago na VEM točki za podjetništvo v Cerknici, Tabor 5b (poleg OOO Cerknica), od torka do četrтка, od 8-15h.

Prosimo vas za predhodno najavo:

- torek in četrtek: 031 408 754 (Tomaž Stojanovič) tomaz@nec-cerknica.si
- sredo: 031 578 418 (Tina Mahne), tina@nec-cerknica.si

Tina Mahne

Okroglih 90 Angelce Hitij

Konec preteklega leta je visok jubilej, 90-letnico, praznovala Angelca Hitij, po domače Udinova, iz Nove vasi.

Angelca je prirojena na ta svet 18. decembra leta 1920 v Velikih Blokah kot najstarejša izmed treh otrok. Pridružila sta se ji še brata France in Anton. Živel so skromno. Njena mama je bila zelo iskana in priznana šivilja. Velikokrat je odšla s trebuhom za kruhom tudi v sosednje kraje, saj je strankam šivala obleke kar na njihovem domu. Ko jih je oblekla od glave do pete, se je vrnila domov.

Jeršanovi otroci so že v rani mladosti ostali brez očeta – Angelci je bilo enajst let, Francetu

Angelca v mladih letih

devet, najmlajši Anton pa je bil komaj sedemletni fantič. Oče je bil na delu v Franciji, kjer je zbolel, se vrnil v domovino in legel k večnemu počitku. Po smrti očeta so sosedje in sorodniki družini velikokrat priskočili na pomoč pri kmečkih opravilih. Mama jim ni hotela ostati dolžna in jim je vračala usluge po svojih najboljših močeh. Vedno manj časa ji je ostalo za šivanje, kar je bila velika škoda, saj je to delo oprav-

ljala rada in dobro.

Na mizi Jeršanove družine se je znašlo le tisto, kar so si s pridnimi rokami pridelali sami. Imeli so tudi nekaj malega živine. Oddajali so mleko, kdaj pa kdaj prodali kakšnega rejenega prašiča in tako prišli do nekaj prepotrebnih dinarjev. V mošnjiček je prispeval tudi brat France, ki je že kot mlad fant izdeloval metle in jih prodajal po okoliških vaseh.

Angelca je osnovno šolo obiskovala v Novi vasi. Hodila je v »staro šolo«. Po končanem šolanju je bila sprva doma. Pomagala je na polju in pri hišnih opravilih. Njena mama je imela v Dolenji vasi bratranca, ki je Angelci »skomandiral« službo v tamkajšnji trgovini. Ker je bila poštena in dober matematik, so jo imeli zelo radi. Pri svojem delu je bila deležna številnih pohval. V spomin se ji je vtisnilo predvsem tehtanje surove kave. Polkilogramske vreče s kavo so jemali »kontrabantarji« ter jih potem »švercali« v Italijo. Dve leti, kolikor je opravljala delo trgovke, je živela pri Jerneju Martinčiču v Dolenji vasi. Domov se je vračala le občasno, predvsem za večje praznike.

Pot jo je nato vodila v Ljubljano. Pri premožni družini Bakarčič je delala kot sobarica. Kuharica pri taisti družini pa je bila njena sokrajanka – Anžolova Mima iz Ravnika. Ob nedeljah, ki je bil njun edini prosti dan v tednu, sta hodili na sprehod v Tivoli, nazaj grede pa sta se ustavili še na torti v Daj-damu. Med tednom sta bili ves čas v stanovanju. Angelca si je čas krajšala s šivanjem in dolgimi pogovori z Mimo. Na družino, pri kateri je delala, ima zelo lepe spomine. Bili so dobri in prijazni ljudje, imeli so ju radi. Angelca je nekaj časa kot hišna pomočnica delala še v Vižmarjih pri družini z

dvema otrokoma.

Ob začetku 2. svetovne vojne se je vrnila v rojstno vas, saj ni želela mame pustiti same. Brata, ki sta odrasla ravno v času vojne vihre, sta odšla k domobrancem. Spomni se, da so partizani velikokrat prihajali po hrano. Dali so jim, kar so pač imeli, navadno krompir in fižol.

Spomini na vojno niso prijetni. Bilo je hudo, nenehno so živeli v strahu. Še vedno ima živo pred očmi dogodek, ko je sedela na peči, nenedoma se je ulegla, v tistem hipu pa je nad njo švignil metek. Če bi še vedno sedela, bi končala pod strelom. Vojna je vzela s seboj brata Antona, ki je pred vojno študiral teologijo v Reichenburgu. Po začetku vojne je bil izgnan in se je moral vrniti v domovino.

Ko je nastopil težko pričakovani mir, je Angelca ostala doma. Ob nedeljah je pomagala v strežbi v vaški gostilni. Lojze Modic je pogosto v roke vzel harmoniko. Ob veselih vižah so se zbrani radi zavrteli.

1953. leta se je Angelca poročila z Udinovim Korletom in se preselila v Novo vas. V zakonu sta se jima rodili dve hčerki, vendar je prva umrla kmalu po rojstvu. Pri Udinovih so se ukvarjali s kmetijstvom. Vsako leto so vzredili dva prašiča, enega za mesne dobrote pri hiši, drugega pa so prodali. Mož Korle je bil vesten gasilec, pomagal pa je tudi pri neštetih porodih živine na svet.

Korle je umrl leta 1994. Od takrat živi sama v hiši. Vesela je, da ni skoraj nikoli čisto sama, saj si dvorišče deli z družino hčerke Majde. Dokler je zmogla, je še z veseljem krmila živino, obdelovala njivo ter pred leti varovala vnuka Robija in Dunjo.

Sedaj si čas krajša z branjem, skuha si kosilo, opere perilo ter temeljito pospravi hišo. Dela ji nikoli ne zmanjka, saj je, kot pravi, zelo redoljubna. Včasih si rada pogleda tudi kakšno zanimivo oddajo po televiziji. S posebnim veseljem si ogleda oddajo Na zdravje, drugače pa pravi, da televizijski program ni preveč po njenem okusu. Če le more, gre še vedno rada k sveti maši, pa tudi doma veliko moli. Vedno je vesela obiska brata Franceta. Skupaj kramljata in obujata spomine. Ogromno ji pomenijo tudi obiski vnukov. Hčerka Majda ji velikokrat priskoči na pomoč ter ji dela družbo.

Angelca je svojo okroglo obletnico praznovala doma v krogu družine. Prijetno je bila presenečena nad številnimi pozornostmi, ki jih je bila deležna.

Recepta za tako dolgo življenje nima. Za konec pove, da je vedno živela skromno, kakor je skromna in preprosta tudi sama.

Obema slavlencema še naprej želimo trdnega zdravja ter še na mnoga leta.

**Alenka Ponikvar Gornik in
Dunja Volf Ponikvar**

Francetovih 80

France Ivančič, Škelarjev ata iz Raven, je 23. januarja letos dopolnil okroglih osemdeset let. Prav na ta dan so mu otroci pripravili praznovanje v gostilni Miklavčič v Velikih Blokah. V družbi vseh povabljenih, ki jih je bilo kar okrog šestdeset, je preživel nepozaben dan, poln presenečenj, smeha in ganljivih trenutkov. Ker se zelo rad zavrti ob zvokih domače glasbe, se je večino časa spretno sukal ob zvokih bloškega ansambla, katerega član je njegov vnuk Danijel. Sodobna tehnologija pa

Leta 1942 jim je med italijanskim bombardiranjem Raven pogorela hiša. Mati je bila ranjena, oče je bil v internaciji v mestu Arona v Italiji. Ker so ostali brez vsega, so stanovali pri teti v Velikih Blokah. Starejši brat Lojze je bil po italijanski kapitulaciji komaj 16-leten mobiliziran v partizane. Ni zmozel njihovega načina življenja in se je kmalu vrnil, nato pa odšel v domobransko postojanko v Grahovem in bil novembra 1943 ubit in sežgan. Sestra Marija je kot služkinja vojno dočkala v Be-

tudi kakšen sindikalni izlet. Julka ga je na žalost zgodaj zapustila. Umrla je leta 1996 in od takrat je France moral poskrbeti sam zase in svojo majhno kmetijo, na pomoč pa so mu vedno z veseljem priskočili takrat že odrasli otroci in njihove družine.

Prvo leto po Julkini smrti je France s hčerko Olgo prvič obiskal Ido in njeno družino v Avstraliji. Prepotoval je kar dobršen del rdeče celine. Leto pozneje pa so ga zopet zsrbele pete in odpravil se je v Ameriko k svojemu bratrancu in njegovi družini. Tudi tam ni izpustil ogleda pomembnih znamenitosti. Poškropili so ga Niagarski slapovi, v Washingtonu pa je kukal skozi ograjo dvorišča Bele hiše. Čez nekaj let se je ponovno odpravil v Avstralijo, tokrat sam. Hčerkinu družini je pomagal pri gradnji hiše, sprehajal njihovo psičko ter se domov zopet vrnil poln vtisov iz oddaljene dežele. Pravi, da je tisto leto imel občutek, da je celo leto vroče, saj je slovensko zimo preživel v vročem avstralskem poletju, ko pa se je marca vrnil v Slovenijo, je na vrata že trkala topla pomlad.

Na vprašanje, s čim si sedaj krajša čas, v smehu odgovori, da zdaj pa samo še »život dela«. Pravi, da se v prostem času rad odpravi na daljši sprehod po bližnji okolici. Ker nima več živine, mu ostane veliko časa tudi za pletenje košev in košar, pri čemer je zelo spreten. Včasih se udeleži kakega romanja, kot aktiven član Društva upokojencev Bloške planote pa se udeležuje njihovih srečanj, skupaj hodijo na izlete ter si tako ob prijetnem druženju krajšajo in lepšajo dneve.

»Dokler si zdrav, je treba delati in se gibati,« še dodaja France, ki se tega načela še kako drži.

*Alenka Ponikvar Gornik in
Dunja Volf Ponikvar*

je omogočila, da se je preko interneta povezal s hčerko Ido, ki živi v Avstraliji, da mu je lahko iz oči v oči zaželela vse najboljše za njegov praznik.

France se je rodil v Ravnah kot peti otrok v družini s šestimi otroki. Svoje otroštvo opisuje kot skromno, kruh se je malokrat znašel na mizi. Preživljali so se z majhno kmetijo, ki je zadostovala za domače potrebe, njegov oče je hodil na sezonsko delo v Slavonijo (sekali so hraste), celo v Francijo. Hodil je v »staro šolo« v Novo vas. Skupaj z vaškimi otroki so na svoji pešpoti marsikatero ušpičili, se drsali po logeh in včasih pouk tudi zamudili. Šolske potrebščine so bile bolj skromne; pravi, da je imel le dva zvezka in čitanko. Med drugo svetovno vojno, po prihodu Italijanov, so se v šoli učili tudi italijanskega jezika. France se spominja, da je takrat v šoli velikokrat manjkal, osnovno šolo pa je zaradi vojnih razmer zaključil že v šestem razredu.

ogradu ter po osvoboditvi tega mesta odšla v partizane. O njej doma niso imeli nobenih vesti, dokler se leta 1945 ni vrnila domov v partizanski uniformi. Družina se je vrnila v Ravne, bivali so pri Ogradarskih, med tem časom pa so obnavljali svojo hišo, v katero so se vrnili leta 1947.

Po vojni se je vpisal v tesarski tečaj in nato opravljal tesarska dela po okoliških krajih in pri podjetju Obnova iz Cerknice. Leta 1958 se je poročil. Z Lesarjevo Julko sta se že od malih nog rada videla, a ker je bila ona gruntarska hči, on pa bajtar, ta zveza njenim ni bila ravno po godu. Pa vendar je ljubezen zmaga-la. Na svet sta spravila kar 9 otrok, zadnji, Jožko, je umrl, ko je bil star komaj nekaj dni. Po poroki se je zaposlil na takratni Elektrožagi v Novi vasi; v tem podjetju, ki je polagoma zraslo v Novolit, je delal vse do upokojitve. Z ženo Julko sta večino časa preživela doma in skrbela za otroke, včasih pa sta si privoščila

France z očetom in mamo

»Bloško« smučanje na Japonskem

Otroštvo na Blokah sem med drugim preživela tudi na smučkah in svoje prve zimske podvige oddričala na hribčku za novovaško šolo, pa potem vneto »štanfala« in se spuščala pri novovaških blokkih in kasneje tehniko pilila na Piškovcu, ki nam je z vlečnico predstavljal že pravo smučarsko središče. Bloškega Lisca se spominjam s strahospoštovanjem in mislim, da se več kot do sredine z vlečnico nisem upala pripeljati, spustiti pa le nekajkrat, saj to potem zaradi zelenih zim in zaraščenosti terena tudi ni bilo več možno. No, takrat in še do pred kratkim si zagotovo nisem predstavljala, da bom prav smučanje učila tudi na Japonskem.

V jeseni, lansko leto, sem izvedela za izmenjalni nemško-japonski program učiteljev smučanja na Japonskem. Ker sem avstrijsko licenco smučarskega vaditelja pridobila zimske sezono pred tem, sem se za prijavo odločila v manj kot sekundi. Že naslednji dan po poslani prijavi je prijazen gospod Luggi potrdil mojo udeležbo. Program se imenuje »Good Will Tour« (»Izlet dobre volje«) in Luggi ga v sodelovanju z japonsko smučarsko šolo izvaja že 25 let. Ustvariti tako dolgoletno sodelovanje z Japonci, navkljub skromni komunikaciji v angleščini, je znak globokega medsebojnega spoštovanja, razumevanja, potrpežljivosti, skromnosti in neizmerne dobre volje. Program je v vseh teh letih množicam, predvsem nemških smučarskih učiteljev, ponudil priložnost avanturističnega bivanja na Japonskem in stik z »eksotično« kulturo v posebnih

okoljih.

Letos se nas je prijavilo petindvajset udeležencev, nekaj »ponavljalcev« in večinoma novincev. Odhod je bil predviden v mesecu januarju, pred tem pa nas je Luggi v decembru zbral na spoznavno-uvodnem srečanju v Nemčiji. Predstavil nam je program, izvajanje, izkušnje preteklih let in nas posvaril, da bo marsikaj drugače in da kulturni šok ni neizogiben. Tudi sama, ki Japonsko poznam že vrsto let, sem vedela, da bo program ponudil nove razsežnosti te dežele.

10. januarja sem se, natovorjena s smučarsko in ostalo opremo, odpravila novi japonski dogodivščini naproti. Ob prihodu v Osako nam je dobrodošlico izreklo krasno spomladansko vreme in zbegani smo se spraševali, ali nam bodo smučarske radosti v takih pogojih sploh dane. Luggi nas je pri tem samo prekaljeno opazoval in ničesar pripomnil. Po treh urah vožnje v Hachi Kogen (zakotna planota, ki je majhno smučarsko središče ošaške regije) pa nam je pogled na neverjetne količine snega jemal dih. Pričakalo nas je prijazno in izredno gostoljubno osebje smučarske šole. Po obhodu bivanjskih prostorov nam je nemudoma postalo jasno, da so bile Luggijeve svaritve o drugačnosti in potrebnem avanturističnem duhu na mestu in eno od spoznanj, da toaletni prostori tudi približno niso v bližini spalnih, nam je na obraz izvabilo nasmešek z ogromnim vprašajem. Razporejeni v sobe za ženske in moške, ločene z zavesami in tankimi predelnimi stenami, smo si vsak zase uredili svoj

Enoseda žičnica

novi dom. Pod vzglavnimi blazinami so bili pripravljeni zamaški za ušesa in baterija za nočne izhode.

Ko na Japonskem govorimo o zimskih radostih, te niso v znamenju le dričanja po strminah in snežnih vragolij, ampak se temu pridruži izziv, da tudi v bivanjskih prostorih telesno temperaturo vzdržuješ nad lediščem. Ker so hiše grajene daleč od nam poznanih standardov izolacije in je ogrevanje omejeno na lokalno postavljene plinske, oljne ali električne peči (le-te je potrebno zaradi varnosti ponoči izklopiti), je bilo bilo predvsem uhajanje »dihalnega dima« izpod posteljnih odej stalnica. Nujni nočni pohodi, v na hitro navlečenih jaknah in škornjih, v snežno gaz in jutranje vstajanje iz mlačne postelje, pa trening dobre volje in razmekuženje pomehkuženih evropskih teles. Če nas je prvi dan pričakalo sonce, se je le-to v naslednjih treh tednih poslovilo in snežni meteži z ogromnimi količinami snega so bili naš vsakdanjik.

Vendar nam dobre volje ni zmanjkalo in ker smo vsi bolj ali manj avanturisti, smo zagnano pričeli z učenjem smučanja nadebudnih japonskih šolarjev. V petih tednih učenja se je vsake tri dni izmenjala nepregledna skupina osnovnošolcev in srednješolcev, saj so trije smučarski dnevi obvezen del šolskega kurikula. Naloga smučarske šole, v sodelovanju s hoteli, ki učencem priskrbijo vso potrebno opremo, je, da v treh dneh učence od popolnih začetnikov pripravi na smučanje po lažjih pobočjih. Evropejci smo v trenutku morali zavreči strukturiran in po vajah natančno

Hachi Kogen

razdelan avstrijski oz. nemški učni program smučanja in se v najkrajšem možnem času prilagoditi tempu japonskega programa. Vse se je odvijalo z neverjetno naglico in seve-

Delovni jezik je bil načeloma angleški, vendar je bila pomoč z japonsščino nadvse dobrodošla in dodatna spodbuda za skupino. Sicer pa veliko razlage ni bilo potrebno in ko se je po

imanje. Vem, da nismo učili le novih generacij smučarjev, ampak bili zgled tudi mladim japonskim generacijam smučarskih vadiateljev. Zaključki tečaja so bili s vsako skupino nekaj svojevrstnega in nemalokrat se je v očeh kakega od učencev zasvetila solza. Prav te hitre menjave učencev in občutek, da si jih je nemogoče zapomniti, nas je izčrpalo bolj kot vreme.

Naj nekaj besed namenim še infrastrukturi smučišča. Ko sem mislila, da so sedežnice z varovalno zaporo nekaj vsakdanjega, nas je odkritje, da žičnice Hachi Kogena tega nimajo, krepko vznemirila. Še vedno se živo spominjam prve vožnje, ki je minila v krčevitem držanju sedeža, vztrajnega naslanjanja nazaj, nebogljenega bingljanja nog v globino in olajšanja ob izstopu. Sčasoma smo se sedežnic navadili in šolarje ob prvih izkušnjah z njimi pogumno prepričevali, da te niso noben babbav.

Pet tednov bivanja v Hachi-ju je minilo v znamenju snega, dobre volje in uspešni širitvi duha bloškega smučarja na japonskih tleh. Ko nas je Luggi ponosno opazoval in priznal, da smo več kot izpolnili njegova pričakovanja, je bila ogromna potrditev za vsakega od nas. Po tednih smučarsko-taborniškega življenja sem nadaljnje tritedensko bivanje na Japonskem namenila oddihu in obiskom prijateljev. Domov sem se vrnila natanko pet dni pred hudim potresom in novica me je šokirala. Vem, da bo vrnitev Japoncev v stare tire na prizadetem področju potrebovala ogromno časa, da so rane globoko zarežane, vendar verjamem v njihovo voljo, potrpežljivost in vero, da iz nemogočega napravijo mogoče.

Barbara Favento

Udeleženci programa Good Will Tour (Luggi peti z leve)

da z množico učencev v skupini (od deset do triindvajset). Vsaka nova skupina nas je pričakala vojaško postrojena, vsi v en glas so pritrdili na vprašanje »Are you ready?« (»Ste pripravljeni?«) in nam disciplinirano, v vrsti sledili do mesta vaj. A naša negotovost ni trajala dolgo, saj so nas japonski učenci presenetili s svojo voljo, zavzetostjo, potrpežljivostjo in neizmerno skromnostjo. Ob malih uspehih prvih poizkusov pluzenja (tehnika zaviranja) so pozabili formalnosti in so se kljub mrazu, ledenemu bičanju vetra, mokrim rokavicam, vlažnim čevljem z neizmernim veseljem spopadli s smučarskimi izzivi. Bili so naši junaki, ki so nam vdano sledili v zavojih. Pritoževanj, negotovanj, obupovanj nismo slišali in to nam je dalo dodatnega zagona, da pri mladini v težkih vremenskih pogojih ohranimo navdušenje nad smučanjem.

Ker se šole zamenjajo vsake tri dni, se izposojena oprema pri že omenjenem načinu ogrevanja prostorov nima časa posušiti in so vedno vlažni čevlji, dotrajani kombinezoni nekaj vsakdanjega. Večina učencev je prvič v življenju obula smučarske čevlje in uvod vsakega tečaja je bilo preverjanje, ali so obuli levi čevlji na levo nogo in desnega na desno ter čvrsto zapenjanje le-teh. Nekoč se mi je pripetilo, da eden od učencev po enem dnevu smučanja ni in ni nastavljal smuči v plužni položaj, kljub temu da je prejšnji dan zadevo že odlično obvladal. Kaj kmalu sem ugotovila, da so vzrok čevlji, in sicer dva desna čevlja, ki pa ju zaradi oddaljenosti od hotela nismo uspeli zamenjati in je moral potrpeti še eno uro smučanja, pri tem pa ni črnil besede neločja.

smučišču slišalo vzklikanje »Pica!« (ukaz za pluzenje) in »Špageti!« (ukaz za paralelni način), so vsi vedeli, da smo na delu Evropejci. Japonski kolegi so nas šele po dveh tednih učenja vljudno vprašali, kaj imata pica in špageti opraviti s smučanjem in nas presenečeno gledali, ko smo jim razložili, da gre za del šova na smučeh in lažje predstave, kaj morajo učenci početi. Ja, razlika med našim in japonskim načinom učenja je bila ogromna in s sproščenimi, nasmejanimi nastopi smo uspeli zgraditi most med dvema kulturama in izvesti v učencih zaupanje in zan-

Nemogoče vremenske razmere

Jože Čampa, Brna

Nekateri bralci Bloškega koraka se boste verjetno spomnili, da sta bila v preteklosti o Jožetu Čampi objavljena dva članka. Resnici na ljubo, to ime še vedno veliki večini Bločanov in ostalih ljudi ne predstavlja osebe, o kateri bi kaj dosti vedeli. Iz mojih bežnih omemb med znanci pa sem prišla celo do zaključka, da ga večina zamenjuje s pesnikom Ivanom Čampo. O pesniku smo bili namreč več ali manj podučeni že v osnovni šoli.

Tisti, ki smo imeli priliko spoznati pisatelja Jožeta Čampo v literarnem smislu, se dotakniti, prelistati in prebrati kakšno od okoli 1400 strani tipkopisa (kar znaša štiri knjige) romana Na mrtvi straži – s podnaslovom Roman z Bloške planote, smo v svojo dušo dobili za vedno pečat delčka čiste zgodovine teh naših prelepih Blok.

1893. leta na Beneči (tudi Runarski) Strmici rojeni Jože Čampa je bil kljub temu, da je preživel na Blokah le svoja rosna osnovnošolska leta, izredno dober poznavalec naravoslovnih in narodopisnih posebnosti Bloške planote. Skozi zanimive zgodbe o vsakdanjem življenju preprostega kmečkega prebivalstva, boju za preživetje, prebijanju skozi hude bloške zime in neradodarno naravo nam nevsiljivo in spontano polaga na jezik in v misli stare bloške izraze, ki jih tudi v prejšnjem stoletju rojene generacije skorajda ne razumemo več. Ko sem že omenila kraj rojstva Jožeta Čampe, Benečo Strmico, naj povem, da sem bila najprej prepričana, da so se pri zapisu kraja pošteno zmotili. In na Blokah imamo pač Benete in imamo Strmico, ki niti nista tako blizu. In sem se spraševala, kdo je to lahko tako (neumno) združil? No, kmalu sem po pripovedovanju in pisnih virih ugotovila, da se je vas Benete dejansko še v začetku prejšnjega stoletja imenovala Beneča Strmica.

Na koncu tipkopisa je pisatelj napisal tudi seznam besed, ki danes niso več v uporabi in mu dodal naslednji komentar: »Nekdaj, v moji mladosti (pred 80 leti), so se ljudje na Blokah in na Notranjskem posluževali zelo znanih in v vsakdanjem ljudskem pogovoru pogosto rabljenih besed in govornih gesel, ki pa so danes že manj znane, nekatere od njih pa sploh niso več v rabi, saj mnogo nekdanjih stvari, orodij, gospodinjstkih in gospodarskih predmetov danes tudi na kmetih ni več v rabi in jih zato tudi nihče več ne pozna. S tem so iz pogovornega jezika izginile tudi besede, s katerimi so nekdanji ljudje poimenovali te predmete. In tako so danes nekatere od teh besed le še arhaični ostanek nekdanje ljudske govornice ...«

Med zabeleženimi starimi izrazi so tudi:

- »hlamudrač«-neroda, nerodnež;

- »kečemajka«-ženska jopa iz nekdanje ženske noše;
- »mrčalo«-človek, ki za pečjo smrči ali pa starec, ki ni več za rabo;
- »mrdavt«-človek, ki se kremži;
- »rebriti se«-upirati se;
- »zamož iti«-omožiti se;
- »zrogati«-spreti se s kom ...

Čampa do potankosti opisuje tudi stare ljudske običaje, kakršno je bilo npr. pustovanje. Malokdo na Slovenskem še ve, da so bile brne šeme z različnimi živalskimi podobami. Včasih so spominjale na petelina, včasih na kuro, pa na različne divje ptiče, srnjad, jelenjad, konje.

V romanu je takole opisan običaj:

Na čelu burkastega spreveda je hodil pisano našemljen, a zal voj. Za seboj je na dolgem povodcu vodil brno. Bil je oblečen v rdeče hlače, na glavi pa je imel štulasto rdečo kapo s črnim cofom na vrhu ... Brna, velikanskemu petelinu podobna prikazen, je na zelo dolgem, tankem in golem vratu sukala oskublo glavo, se na vse strani priklanjala in šklepetala z žličastim kljunom kakor s klopotcem. Njen zavaljeni trup je bil spleten iz vrbja in ovit z barvano slamo. Ta se je svetila kakor pravo petelinje perje. Brna se je zibala na kratkih, v škornje obutih nogah in težko krilila s perutmi, kakor da hoče vzleteti. Od časa do časa je počepnila, dvignila košati, iz suhih koruznih listov napravljeni rep, se dolgo napenjala in stokala, potem pa izpod repa spustila lepo rumen cvrtnjak. Pomigala je z repom in olajšano zakokodakala kakor kura ...

V nadaljevanju je opisan tudi ostali del spreveda, od maškar, ki so predstavljale smrdečega kozla, pa pepeljarice, ki je rada posipala s pepelom stare in mlade radovedneže.

Tisti, ki jih je odganjal od hiše, so mu šeme zapele:

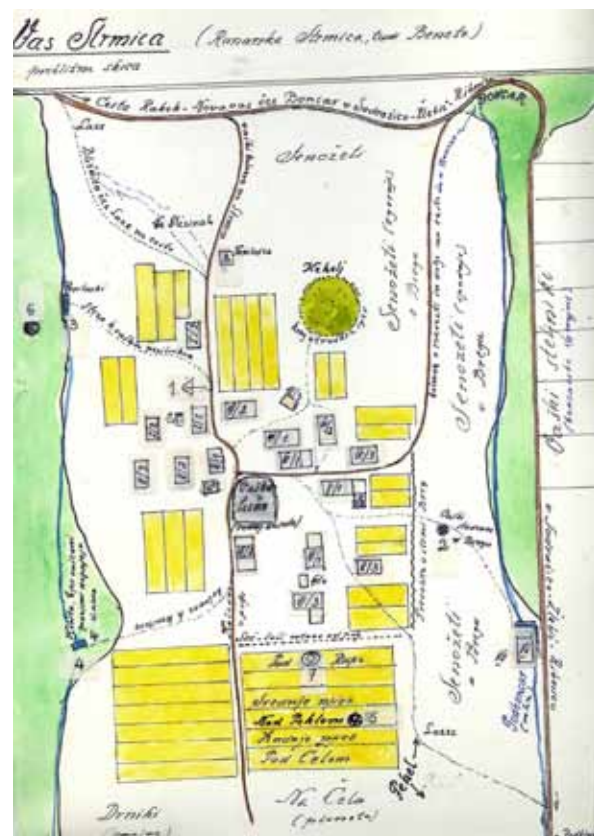
»Ker ta hiša pusta ne časti,
naj očetu v mošnji kukec spi,
materij naj v skrinji vse splešni,
sin za ženo candro naj dobi,
hči naj pamža v plotu priredi,
strice, tete pa naj žro uši.«

V hišah, kjer so bile maškare dobrodošle in obdarovane z raznimi domačimi dobrotami, kolikor je pač kdo lahko dal po svojih močeh, so zapele takole:

»Najprej očetu – gospodarju,
da bi zmerom bili pri denarju,

vam preluba mati – gospodinja,
da bi platna bila polna skrinja,
vam sinovom in fantičem mladim,
da vas ženijo z dekličem pravim,
vam pa, hčere in dekličke zale,
da bi skoro pred oltarjem stale,
in nazadnje še vam, tete, strici,
da vam v hiši vse je po pravici.«

Takih in podobnih zanimivosti, kot je tudi recimo cel niz pregovorov, pa ohranjenih hišnih imen, priimkov z Blok, je v romanu še veliko. Mnenje tistih, ki delo poznajo, je, da je roman obsežno gradivo tudi za strokovni del javnosti iz etnološkega in zgodovinskega vidika.

S tega vidika in z namenom, da pisatelja predstavimo širši javnosti, je bil tudi letošnji kulturni praznik posvečen Jožetu Čampi in romanu Na mrtvi straži. Ob tej priliki je MePZ Kulturnega društva Bloke v sodelovanju z Učiteljskim pevskim zborom Rosa OŠ Tone- ta Šraja Aljoše Nova vas in učenci OŠ Tone- ta Šraja Aljoše Nova vas 12. februarja 2011 izvedel prireditve s kulturnim programom in krstno predstavitev DVD-ja in knjižice z naslovom Brna, avtorjev Milana Medena in Jožeta Obreza. Prireditve se je poleg nekaterih soustvarjalcev in sponzorjev udeležila tudi vnukinja Jožeta Čampe, Alenka Vračko, ki je dedovo gradivo odstopila za nadaljnjo uporabo. Obiskovalci prireditve so si lahko ogledali tudi razstavljen en zvezek originala tipkopisa in risbe učencev 9. razreda OŠ, ki so brno upodabljali pri likovnem pouku.

Upam, da se bomo kmalu razveselili tudi izdaje celotnega romana.

Zora Obreza

2. del

Prehrana dojenčka

V prvem delu sem obravnavala dojenje. Drugi del je namenjen prehrani z mlečnimi formulami, oziroma hranjenju po steklenički.

Za tovrstno prehrano se odločimo, če dojenje ni možno (vzroki so lahko na materini ali otrokovi strani) ali pa se mati dojenju odpove. Izberite mlečno formulo, ki bo za otroka najboljša. Glede izbire se lahko posvetujete v otroškem dispanzerju oziroma z izbranim pediatrom. Najpogostejši vzroki so:

- mati nima dovolj mleka,
- misli, da ima premalo mleka,
- boleče bradavice,
- nepravilnosti dojke in bradavic,
- telesne okužbe in druge bolezni matere in otroka.

da lahko obvladajo višje koncentracije snovi v prehrani.

Kravje mleko kot glavni obrok otroku ponudimo šele po dopolnjenem prvem letu starosti. V manjših količinah pa lahko kravje mleko in mlečne izdelke (jogurt, skuta, maslo, smetana) v dojenčkovu dopolnilno prehrano začnemo uvajati že prej.

IZBIRA STEKLENIČKE IN DUDICE

Izberite stekleničke s širokim vratom iz nelomljivega materiala, ki držijo 250 ml in jih je lahko čistiti in pomivati. Dudice naj bodo oblikovane tako, da se kar najbolj prilagajajo dojenčkovim ustom. Pred prvo uporabo

voljo vsaj dve steklenički in dudici. Tako vas vedno čaka ena čista steklenička.

PRIPRAVA MLEČNE FORMULE

Preden se lotite priprave mleka za vašega dojenčka, si vedno dobro umijte roke. Vodo za pripravo mleka zavrite, vre naj vsaj 10 minut, nato jo ohladite na približno 50 stopinj cezija. Pri pripravi mlečne formule natančno upoštevajte navodila proizvajalca. V stekleničko vlijte natančno določeno količino vode in dodajte natančno določeno število meric mlečnega prahu. Stekleničko nato narahlo stresajte, dokler se prah v celoti ne raztopi. Mlečna formula mora biti vedno sveže pripravljena, ne sme stati več kot dve uri. Ostanek mleka zavrzite zaradi nevarnosti bakterijske okužbe.

HRANJENJE DOJENČKA

Preden začnete hraniti dojenčka, preverite temperaturo mleka. To naredite tako, da si kanete nekaj kapljic mleka na notranjo stran zapestja. Mleko mora teči iz stekleničke po kapljicah, ne sme teči v curku. Najdite si miren in udoben prostor, otrok naj vam leži v naročju tako, da je glavica višje od želodčka. Med hranjenjem se nežno pogovarjajte in se smehljajte. Stekleničko držite tako, da sta duda in vrat stekleničke vedno zalita z mlekom. Prepustite mu ritem sesanja in ga ne silite, da popije vse, saj ni vedno enako lačen. Prve dni po rojstvu ponudite dojenčku stekleničko vedno, ko je videti lačen. Sčasoma bo sam vzpostavil urnik približno na tri do štiri ure.

DVOVRSTNA PREHRANA

O dvovrstni prehrani govorimo takrat, kadar dojenčku poleg svojega mleka ponudite še mlečno formulo po steklenički, ker imate svojega mleka premalo. Dojenčka najprej nahranite pri obeh dojkah in mu šele nato ponudite stekleničko. Pri nekaterih obrokih popije dojenček iz stekleničke kar precej mleka, pri drugih skoraj nič. Navadno največ mleka popije pri popoldanskih obrokih, ko je vašega mleka najmanj. Dodajanje pa ima nekatere slabe lastnosti:

- zaradi dodajanja se količina mleka v dojkah zmanjša,
- dojenčki se ob steklenički polenijo in se jim iz dojke ne da več vleči,
- mamice izgubijo voljo, da bi se še trudile z dojenjem.

Vsak otrok je božji dar, dojen ali hranjen po steklenički. Važno je, da je polno sprejet, ljubljen in negovan. Zato ste vse mame, ki otroku nudite ljubezen, zanj največ naredile in ste za otroka najboljša mama na svetu. In to je tisto, kar šteje.

Sonja Kraševac, dipl. med. sestra

Mlečne formule so narejene na osnovi kravjega mleka, v katerem je količina in sestava beljakovin, maščob, sladkorjev, rudnin in vitaminov prilagojena ženskemu mleku. Koncentracija beljakovin in rudnin je nižja kot v kravjem mleku, sestava beljakovin pa posnema tisto v materinem mleku. Prav tako so nasičene maščobne kisline v veliki meri zamenjane z nenasičenimi rastlinskimi maščobami. Mlečnim formulam za dojenčke so dodani tudi vitamini in železo v količinah, ki zadostijo skoraj vsem potrebam dojenčka. Razlikujemo začetne formule, s katerimi hranimo dojenčka vsaj do dopolnjenega 6. meseca starosti, lahko pa tudi celo prvo leto. To mleko je zaradi zapletene predelave dražje, a je potrebam dojenčka najbolj prilagojeno. Ob njem bo postal čvrst in krepak otrok. Nadaljevalne formule priporočamo dojenčkom po dopolnjenem 6. mesecu starosti. V teh je koncentracija beljakovin in maščob večja, prav tako so dodani tudi vitamini in rudnine, saj so presnovne in izločevalne sposobnosti dojenčka po šestem mesecu že dovolj razvite,

stekleničke in dudice umijete v topli vodi z detergentom in jih nato prekuhate v vreli vodi. Voda naj vre vsaj 10 minut. Prav tako stekleničke redno umijte po vsakem hranjenju. S posebno metlico očistite ostanke mleka, splaknete in prekuhate v vreli vodi. Prvi mesec prekuhate vedno, kasneje pa postopno opuščate in stekleničke ter dudice le dobro operete v vodi z detergentom in dobro sperete. Iz praktičnih razlogov je dobro, da imate na

Rokodelski center Ribnica

V oktobru 2008 smo prevzeli vodenje projekta »Vzpostavljanje vsebin Rokodelskega centra«, ki je trajal do 31. 12. 2010, financiral ga je Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja iz programa Leader. Partnerji zbornice v tem projektu so bili: Občina Ribnica, Razvojni center Kočevje Ribnica d. o. o., Obrtna zbornica Slovenije in Srednja šola Kočevje. V dveh letih smo pripravili in izdelali vse načrtovane vsebine, ki so ob odprtju RC 24. 9. 2010 tudi zaživele. Poleg postavljenih razstav smo zagnali tudi rokodelske delavnice. Izdelali smo dokumente, ki bodo služili kot osnova za delovanje centra, kot so Strategija trženja, Načrt izobraževanja v RC za vse ciljne skupine, Koncept povezovanja republiškega in regijskih Centrov DUO, Strokovno gradivo o zakonodajni ureditvi slovenskega rokodelstva,

popis 39 izdelovalcev suhe robe in 200 izdelkov, od MŠŠ smo pridobili Nacionalno poklicno kvalifikacijo za poklic suhorobar, podeljenih je 38 dovoljenj za uporabo geografske označbe »Ribniška suha roba«, izdelali smo spletno stran za RC, prvi prospekt RC-ja v angleškem in slovenskem jeziku, sodelovali smo pri uvrstitvi ribniškega šopka in glinenega konjička med 10 NAJ spominkov Slovenije, RC smo uvrstili v katalog »Dnevi evropske kulturne dediščine«, RC smo propagirali praktično v vseh medijih (TV, radio, časopisi revije ...).

OOZ Ribnica se zahvaljuje za zaupanje vsem partnerjem, sodelavcem in javnosti, novemu vodstvu pa želi, da bi nadaljevalo dobro začeto delo.

Franc Vesel, predsednik Upravnega odbora OOZ Ribnica

Fotografiram, torej sem

Fotografija je osnova vizualnih komunikacij, ki so danes prevladujoča oblika sporočanja, fotografiranje pa je mnogo več kot le pritiskanje na sprožilec. Da lahko ena fotografija pove več kot tisoč besed, je potrebno fotografsko govorico spoznati, se je naučiti in jo uporabljati. Ta preprosta dejstva jasnega fotografskega izražanja je 23 bolj in manj izkušenih ljubiteljev fotografije spoznava v začetku lanskega novembra. Za prebivalce občin Cerknica, Loška dolina in Bloke je VITRA Cerknica organizirala brezplačen 12-urni tečaj digitalne fotografije. Tečaj je bil v sklopu večletnega projekta KRASNO, ki ga vodi Zavod Znanje Postojna, VITRA pa je partner, ki pokriva dejavnosti Centra vseživljenjskega učenja (Točke CVŽU) v občini Bloke in Loška dolina. Vse dejavnosti projekta so brezplačne, saj so financirane s strani Ministrstva za šolstvo in šport ter iz Evropskega socialnega sklada.

ZAKAJ SPLOH TEČAJ?

Dober ali vsaj spodoben digitalni fotoaparati je danes doseg-

ljiv vsakomur, v sili si lahko pomagamo tudi z mobilnim telefonom. Na voljo imamo tudi veliko možnosti objavljanja fotografij. Poleg tiskanih medijev je skoraj neskončno možnosti za objavo na svojem ali tujem blogu, internet je poln spletnih fotoalbumov, fotografija se vključuje v projekte, razpisujejo se natečaji ..., skratka, možnosti, da ne veš, kaj z njimi. Velika količina fotografij porodi tudi kvalitetne posnetke, a pot do njih ni lahka. Zmogljivostim fotoaparata mora slediti tudi znanje za njegovo uporabo, predvsem pa znanje fotografske kompozicije. Kot pisatelji večje sestavljajo besede v stavke, da povedo zgodbo, mora fotograf v fotografiji povedati zgodbo brez besed, le z izbiro motiva in uporabo izraznih možnosti, ki jih nudi prenos tridimenzionalnega sveta na dvodimenzionalno ploskev. Da to ni enostavno – predvsem pa tega znanja ni nikoli preveč – se je potrjevalo na vseh srečanjih krožka. Vseživljenjsko učenje je danes nuja, ko je zabavno in koristno, je tudi prijetno.

Bojan Žnidaršič, Vitra Cerknica

Zahvala

Ob smrti mame

Franciške Rot,
rojene Šilc,

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in sveče.

Hvala vsem, ki ste jo pospremili k večnemu počitku.

Družina Rot in vsi njeni

Zahvala

Po kratkotrajni in hudi bolezni nas je zapustil

France Lah
(Tagorenji) z Volčjega.

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za pisna in ustna sožalja, podarjeno cvetje in sveče.

Hvala vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

Hvala tudi g. Lojzetu Hostniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Vsi njegovi

Zahvala

V 94. letu se je poslovila draga sestra in teta

Alojzija Zakrajšek
s Škufčega.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste jo obiskovali, zanjo v zadnjih dneh molili in jo v velikem številu pospremili na njeno zadnjo pot.

Hvala za izrečena sožalja, darovane maše in sveče.

Posebno zahvalo namenjamo župnikom g. Lojzetu Hostniku, g. Metodu Lampetu, g. Branku Zadniku, g. Tomažu Prelovšku in g. Jožetu Kastelicu za lep obred in poslovilne besede tolažbe in upanja.

Prisrčna zahvala tudi dr. Usenikovi za požrtvovalno skrb v zadnjih dneh njene zemeljske poti.

Vsi njeni

Zahvala

Mnogo prezgodaj je svoje bližnje po težki bolezni zapustil

Janez Knap
s Škufčega.

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem in znancem za izrečeno sožalje, dar za maše in darovane sveče, ki jih bomo v vašem imenu prižigali na njegovem grobu. Hvala vsem, ki ste nam v težkih trenutkih kakorkoli pomagali in nam stali ob strani ter ga v velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti na pokopališče v Begunje.

Posebna zahvala župnikoma Maksu Ipavcu in Branetu Zadniku za opravljeno pogrebno bogoslužje.

Zahvala dr. Olgi Doles in Tanji Mramor za izkazano skrb in pozornost v težkih trenutkih.

Žena Majda, sin Srečo in hči Karmen z družinama

*In je zletela gor proti nebu
in je potonila v ocean.
Odtlej je eno sonce več na nebu
in eno sonce na zemlji manj.
(prir. po T. Pavčku)*

Zahvala

Tako nepričakovano nas je zapustila naša

Tina Kranjc

Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam bili blizu v teh težkih dneh. Hvala za podarjeno cvetje in sveče. Hvala gasilcem iz Velikih Blok, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti. Hvala govornikom, ki so se z izbranimi besedami poslovili od nje.

Hvala duhovnikoma g. Lojzetu Hostniku in g. Branku Zadniku za opravljeno pogrebno bogoslužje.

Še enkrat hvala vsem, ki ste nam prišli naproti z besedo tolažbe v trenutkih, ki so za zmeraj spremenili naše življenje.

Družina Kranjc

*Ne stoj na mojem grobu in ne joči.
Ni me tam, povsod ob tebi sem,
le večnost naju loči.*

Zahvala

Ob nenadni in boleči izgubi dragega očija in partnerja

Draga Škulja

se Vam zahvaljujemo za številna upanja in želje. Hvala za izrečena sožalja in tolažbo. Za poslovilne besede hvala kolektivu Kovinoplastike Lož, PC GE Nova vas, sosedom iz Fare in Društvu Divja Horda.

Posebna zahvala pa gre vsem Vam, ki ste se od njega spoštljivo poslovili na njegovi zadnji poti.

Drago, odšel si, a za naju boš ostal za vedno tu. Z vetrom v laseh galopiraj po prostranstvih večnosti.

Katarina in Rok

V spomin Tini Kranjc 24. 6. 1993–23. 3. 2011

*Solza, žalost, bolečina
te zbudila ni,
a ostaja le tišina,
ki močno boli.
(T. Pavček)*

V sredo, 23. 3. 2011 se je od nas mnogo prezgodaj poslovila Tina Kranjc s Studenega, sedemnajstletna dijakinja Srednje zdravstvene šole v Ljubljani.

Tine se spominjamo kot aktivne članice PGD Velike Bloke, ki je s svojim tekmovalnim duhom pripomogla k marsikateremu dosežku. S prav tako vdanostjo pa se je posvečala

tudi teku na smučeh v TSD Olimpija. Po končani osnovni šoli se je odločila za izobraževanje v zdravstvu, česar se je lotila z zavzetostjo in vztrajnostjo, kakor aktivnosti v športu.

Žal ji je usoda namenila drugačno, nam nerazumno pot.

Gasilsko društvo Velike Bloke, TSD Olimpija, Osnovna šola Toneta Šraja Aljoše in vaščani Studenega vsem njenim najbližjim, še posebej staršema, sestrama ter bratu, izrekamo iskreno sožalje.

Ana Jakopin

Bila je članica društva in tekmovalka od ustanovitve do zadnje sezone. Tekmovati je začela z desetimi leti. Velikokrat je stala na zmagovalnih stopničkih. Leta 2007 je bila najuspešnejša tekmovalka društva z doseženim skupnim šestim mestom v Pokalu Slovenije. Njeni uspehi so jo pripeljali do mladinske reprezentance, saj je postala članica perspektivne ekipe deklet.

Pogrešali jo bomo; kot sotek-

movalko in kot strokovno sodelavko v društvu po končani tekmovalni karieri. Ne razumemo in najbrž nikoli ne bomo doumeli, zakaj se je odločila oditi brez slovesa. A njeno odločitev spoštujemo, tako kot smo pri njej spoštovali skromnost in delavnost. Upamo, da je vedela, da bo zapustila veliko prijateljev, ki jo nosimo v srcu in je nikoli ne bomo pozabili.

Člani TSD Novolit Olimpija

*Cilj je izpolnjen,
pot je dokončana
in konec upov je in hrepenenja
in konec zmot,
bolesti in trpljenja.*

Zahvala

Nenadoma nas je zapustil

Viktor Zgonc z Radleka (1963 – 2011).

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste nam stali ob strani, nam pomagali in ga pospremili na zadnji poti.

Žalujoci vsi njegovi

V spomin Alojziji Zakrajšek – Jožlovi Lojzki

Alojzija Zakrajšek – Jožlova Lojzka, se je rodila 1. 6. 1917, peta po vrsti, od devetih otrok. Toliko sta jih povila mama Marija in oče Matevž s Škufčega na Blokah. Vasica Škufče je bila za Lojzko najlepša vas na Bloški planoti. Kaj na Bloški planoti, na svetu, kot se radi pohvalimo Škufčani. Vasica Škufče se s svojimi tremi hišami nahaja na severovzhodnem delu Bloške planote, med vasjo Škrabče in vasjo Lepi Vrh, streljaj nad Lahovim v neposredni bližini Sv. Duha in Ravnika na samem gozdnem robu, ki obdaja prečudovito sotesko Iške in njene lepote. Razgled z vasi Škufče na bližnjo in daljnjo okolico je enkratni. Kdor želi videti loško, sodraško in bloško hribovje s Slivnico, enkratnim Snežnikom, Racno in Travnogoro, mora na Škufče, kjer se je rodila in živela naša Lojzka. Jožlova Lojzka je te lepote gledala celo svoje polno, trdo, težko, pa tudi lepo kmečko življenje. Umrla je 25. 01. 2011 v svoji rojstni hiši, kar je bila njena velika želja.

Brati in pisati, predvsem pa dobro računati, se je učila v šoli pri Sv. Duhu. Bila je zelo pridna in marljiva, sedaj bi dejali odlična učenka. Rada je prišla knjigo v roke, če ji je le čas dopuščal in niso klicale kmečke opravila. Običajno je bilo to v zimskem času. Imela je veliko srečo, da je bila naravno zelo bistra in imela je enkratni spomin. Stvari, ki jih je prebrala, videla ali slišala, ni nikoli več pozabila.

Nekoč nam je pripovedovala, kako je šla skupaj s Figovo Pavlo in Neredovo Mico v Iško v Bošče mlin po moko. Ker mlinar še ni zmlel žita, so se dekleta vračala čez Mačji rep (po domače Mačkino riti) domov. Celo pot so prepevale, malo zato, ker so rade pele, malo pa zato, ker jih je bilo tudi strah. Na vrhu Mačkine riti pa je bilo

zloženo obtesano tramovje in je bilo polno trsk. Odločile so se, da bodo namesto moke domov prinesle vsaka eno naročje trsk. Med nabiranjem trsk so že prepevale:

»Sem v Iško vas hodil,

sem gladil steze.

Na vrh Mačkine riti,

sem pa kradel trske ...«

Še preden so nabrale trske, so videle, kako se dviga črn dim v smeri Golega Hriba (Škrabče), kjer je bila poročena Neredova Pepa. Trske so odvrgele in pohitele proti domu. Že med potjo proti domu so ugotovile, da ne gori v Golem Hribu, ampak bolj proti Novi vasi. Še isti dan so zvedeli, da je pogorelo »Mstkovo« pri Fari. Prepričan sem, da nam je Lojzka povedala tudi bolj natančen datum, a žal sem pozabil. Zapisal pa sem si le del pesmice.

Lojzka in njene sosede so odrasle. Mica se je poročila v Ravnik, Pavla na Gradiško. Lojzko pa je prehitela vojna.

Druga svetovna vojna, morija brez primere, tudi vasi Škufče in njenim vaščanom ni prizanesla. Neredovo hišo so Italijani požgali, sina Jožeta ubili, ubili so tudi Pepinega moža in hišo požgali. Požgan je bil tudi Ravnik in Micin mož odpeljan v internacijo. Vojna je vzela tudi Pavlinega moža. Lojzka pa je zgubila tri brate. Najstarejši brat Jože je umrl na Rabu, France je bil ubit

v Babnem Polju, najmlajši Stanko pa na Radleku. Brata Toneta so Nemci zajeli v Sarajevu, kjer je služil vojaški rok, in ga odpeljali v Nemčijo, vrnil se je šele leto ali dve po končani vojni. Starejša Lojzka sestra Mica je zgubila moža in se s štirimi otroki vrnila k staršem na Škufče, kot sta se vrnila Neredova Pepa iz Golega Hriba in Mica iz Ravnika, vsaka s štirimi otroki.

Tako je bilo Škufče po sili razmer polno otrok. Starejši otroci so se v rani mladosti srečali s težkim kmečkim delom in opravili. Mlajši pa smo vse to opazovali, doživljali in se spraševali kako, kaj in zakaj. Vedno pa smo vedeli, da je v primeru otroške potrebe po zaščiti in tolažbi tu Jožlova Lojzka in njeno veliko srce, ki ga je tako rahločutno in premišljeno razdajala ne samo svojim nečakom, ampak tudi nam ostalim vaškim otrokom.

Nepozabni so bili zimski večeri ob topli krušni peči. Ženske so običajno predle ali pletle. Otroci pa smo poslušali pripovedi starejših, ali pa smo se igrali. Najpogosteje smo prodajali rinko, sadili buče in ugotavljali, ali je kaj trden most.

Ženske so večkrat tudi prepevale. Običajno je bila pobudnik petja naša Lojzka. Bilo je nenapisano pravilo, da ko so ženske začele prepevati, smo otroci prenehali z igranjem in posedli na toplo krušno peč.

To prepevanje naših mater in žena ob tistem brnenju kolovratov je bilo nekaj najlepšega v mojem otroštvu. Toda čas tako hitro beži. Našega otroštva je bilo prehitro konec in že smo vsak po svoje odšli v širni svet. Tako kot se je število prebivalcev vasi Škufče zaradi vojne hitro povečalo, se je tudi zmanjšalo. A vsi, prav vsi smo se vedno radi vračali na Škufče. Vedeli smo, da je tu naša Lojzka, ki nas bo resnično vesela, nas duhovno bogatila in nam samo na svoj način povedala, da

nas je vesela in nas ima rada.

Tudi mi, ki smo se ob Lojzkinem petju in brnenju kolovratov igrali, smo odrasli, postali starši. Tako smo naše Škufče in Jožlovo Lojzko obiskovali z družinami. Lojzkini nečaki pogosteje, mi drugi pa nekoliko manj pogosto. Tudi naši otroci, predvsem pa otroci Lojzkinih nečakov, so spoznali, kako veliko srce ima njihova sorodnica Lojzka.

Moja mlajša hči je nekoč z Majdino hčerko Karmen prespala na senu nad hlevom. Še danes se rada pobaha s tem in pove, da sta zaspali ob Lojzkinem petju, ko je molzla, in se zjutraj zbudili ob njenem petju in molži krav.

Po več kot štiridesetih letih začasnega dela in bivanja v Ljubljani in njeni okolici sem se z ženo vrnil na Bloke, v Krpanovo deželo, v rojstno vas moje matere Neredove Mice, Lojzkiine starejše prijateljice, ki pa že 20 let počiva pri Fari.

Vse se je zelo spremenilo. V vas se pripelješ po asfaltu, sredi vasi stojita vodovodna hidranta, hiše imajo telefonske priključke in internet, da o mobilnih ne zgubljam besed. Po njivah in travnikih brnijo traktorji in kosilnice, vsi nekam hitijo. Le sosedova Lojzka je ostala enaka: dobrosrčna, prijazna, ljubezniva. Lojzka je še vedno rada prepevala, ko je delala butare za zimo ali je na njivi okopavala krompir. Njeno srce je bilo še vedno veliko in Lojzka ga je razdajala vsem, ki so ga bili pripravljeni sprejeti.

Sedaj naju z ženo občasno obiskujejo otroci z vnuki. Najstarejši vnuk ima 5 let, vnukinja pa 4 leta. Komaj se dobro pozdravimo, že prosita, da gremo na obisk k teti Lojzki, Francki in mami Majdi. Kar nekoliko me skrbi, kako bom težko pojasnil tem malim radovednežem, zakaj in kam je odšla naša ljubezniva, vesela, dobrosrčna sosedka Lojzka.

Sosed France

Modni odtenki

Po ogledu in sodelovanju na frizerskih tečajih si ne morem kaj, da ne bi tudi vam posredovala nekaj tega.

To leto moda narekuje veliko volumna ter mehak in prefinjen izgled. Veliko bob frizur z asimetrijo. Barve se delijo na dve skupini. Pri barvni skali prve skupine je prevladoval naravni izgled z velikim sijajem kremno blond, bogato čokoladne in močan mahagonij, vse z glamuroznim videzom. Druga skupina je bila povsem v nasprotju s prvo. V ospredju so bile močne oranžne barve, črnilno črne, bele in vijola. Najbolj dramatičen izgled pri drugi skupini je dajalo to, da močne na-

nesemo okoli lasnih linij ali tako, da "kukajo" preko bazne barve, kar poudari striženje z nepovezanimi dolžinami. Linije z močnimi strogimi oblikami pa dopolnijo nežni pramen v roza ali vijola preko belo blond las, zelena ali oranžna na rjavih, modra ali rdeča na črnih ... Barve modelov so vključevale tudi krvavo rdečo, za katero lahko rečemo, da ni nikoli minila.

Pa vendar se je bob frizura dramatično vrnila, z njo pa tudi skodran videz-trajna, ki je najlepša samo zadaj za muhasti izgled. Bodite to poletje muhasti ...

Frizerski salon Jožica

Praznovali smo s Francetom Škrabcem

29. januarja 2011 je praznoval 80-letnico rojstva eden izmed ustanoviteljev in dolgoletni član Kulturnega društva in MePZ Bloke, France Škrabec. Skupaj z njim smo se v gostilni Miklavčič povsneli tudi bloški pevci in mu s simboličnim darilom zaželeli še mnogo zdravih in mirnih let.

Zora Obreza

Obloški Tonček o ...

ZIMI, MRAZU IN PIRHIH

Starejši Bločani so večkrat omenjali februarjski mraz leta 1929.

Tadolenji oče z Radleka so večkrat pripovedovali, kakšna zima je bila takrat. »Sneha je bilo tuolko, da smo do štale in skednja kar rove vrtali. V štali je bilo pa tako mraz, da je tele v kravi zmrazilo.«

Grbov Domin iz Nemške vasi je bil med prvo svetovno vojno v ruskem ujetništvu in je mraz pri nas drugače ocenjeval. Sedel je v zapečku in pripovedoval: »Tu nej nekakršen mraz. Sem bil v Rusiji in če sem bil zunaj, je začelo od nusa kapat. Nus bi moral obrišat. Faculjke (robca) nejsem jemu. Sem malu počakou, da je ta svejčka zmrznila pa sem jo odbu kuker svejčo, k' od kape visi.«

TRKANJE IN PIRHI

Za veliko noč bomo delali pirhe. Vsak član družine bo kakšnega dobil. Včasih smo z njimi trkali. Trkanje – običaj, ki je bil včasih na Blokah bolj razširjen kot sekanje pirhov, saj ni bilo »dinarjev«, s katerimi se je sekalo. Trkala sta dva, vsak s svojim pirhom. Trkalo se je najprej na »špičko«, nato pa na »ritko«. Vsako jajce je na eni strani bolj »špičasto« in na drugi stran bolj zaobljeno. Pirh, ki je popustil na »špički« in na »ritki«, je nato pripadal tistemu, katerega pirh je ostal cel. Kako je to izgledalo, vam bosta pokazala kakšna stara mama ali stari ata.

Danes tega običaja skoraj ni več. Dandanes se naši oblastniki največkrat trkajo na prsi, še bolj pogosto pa po glavah. Kar glejte naše politike.

Uspešno trkanje s pirhi in vesele velikonočne praznike vam želi Obloški Tonček

Bloški korak — glasilo občine Bloke

Vršilec dejavnosti glavnega in odgovornega urednika: Stane Jakopin | Uredniški odbor: Milena Mišič, Jerneja Kovšca, Boris Marolt, Tone Urbas
Lektoriranje: Jerneja Kovšca | Oblikovanje in prelom: Tadej Pavlič, Simon Korenjak, Gregor Ulčar | Tisk: Schwarz Ljubljana | Izdaja: Občina Bloke
Naklada: 1250 izvodov | Glasilo je brezplačno za vsa gospodinjstva v občini; za naročnike v domovini je predlagan prostovoljni letni prispevek 8 €, za naročnike v tujini 16 €. | Prispevek za glasilo nakažete na račun Občine Bloke: 01350-0100002737 | Naslov uredništva: Občina Bloke, Bloški korak, Nova vas 4a, 1385 Nova vas; bloski.korak@bloke.si

Še ena zima je za nami

V minuli zimi je bil december po bloških pojmih o zimi – »Šest mesecev zima, šest mesecev pa mraz.« – še najbolj zimski. V tem mesecu je zapadlo največ snega. Nekaj ga je ostalo od novembra, v tem mesecu pa je večkrat snežilo in smo imeli do pol metra snega. Ker je tudi večkrat deževalo, je

sneg do božiča skopnel. Za božič je sneg le rahlo pobelil.

V januarju in februarju je nekajkrat snežilo, vendar je zapadlo le malo snega (20 do 30 cm). Še to skromno odejo je v začetku februarja pobral topel jugozahodni veter in s tem tudi

po tradiciji »odpihnil« Bloške teke.

Največ padavin (22 l/m^2) je bilo v decembru in to predvsem v obliki dežja, meseca januar in februar sta oba skupaj dobila 105 l/m^2 , kar je komaj slaba polovica decembrske količine, t. j. daleč pod dolgoletnim povprečjem.

V letošnjih zimskih mesecih so bila velika temperaturna nihanja. Najnižja temperatura – 24°C je bila 19. dec. V januarju in februarju kakšnih ekstremnih temperatur ni bilo, bila pa so daljša obdobja v vseh treh mesecih, ko termometri več dni niso pokazali temperature nad ničlo. To so tako imenovani mrzli dnevi. Teh mrzlih dni je bilo v decembru sedemnajst, v januarju dvanaest in prav toliko v februarju. So bile pa tudi daljše otoplitve v decembru, nekaj dni pred božičem, tudi v januarju in v začetku februarja. Kljub temu, da je bilo ve-

liko oblačnih dni brez sonca, so se najvišje temperature v posameznih dneh dvignile celo do 17°C (17. feb.). V evidencah naše meteorološke postaje so bila zabeležena podobna topla obdobja v decembru 1974, v januarju 1975 in v februarju 1966.

V starih zapisih pa je tudi omenjen januar leta 1873, ko Cerkniško jezero ni zamrznilo, več dni je deževalo. Jezerci in Dolenjci niso imeli ledu, ki so ga vsako zimo rezali na jezeru, ga zavili v »žaklje« in slamo ter vozili v Trst za t. i. hladilnice, saj hladilnikov takrat niso poznali.

V starih zapisih je omenjena kot najhujša zima v februarju 1929. Takrat je zapadlo kar do 2 m snega, nato pa je bilo zelo mraz, v Babnem Polju so zabeležili kar 40 stopinj pod ničlo. Bloke pri tem niso nič zaostajale.

France Škrabec

Prvega aprila so na Blokah cvetele roza forzicije in rumene slive.

CVETLIČARNA VRTNICA

Janez Pečkaj s.p. • Notranjska c. 16 • 1380 Cerknica
01 7091192 • 051 359440 • 041 932502

Za vas izdelujemo:

- vse vrste žalnih aranžmajev, vencev, sveč
- poročne dekoracije
- aranžiranje daril, lončnic
- prodaja rezanega cvetja in lončnic
- v sezonskem času tudi bogata izbira sezonskega cvetja in zelenjave za zunanjo ureditev (lastne proizvodnje), nasaditev korit in ureditev vrtov

**BREZPLAČNA DOSTAVA
NA VAŠ DOM IN SVETOVANJE**

**BRŠLJANKA
ZA SAMO 0,50 €/KOM**

**PESTRA IZBIRA
BALKONSKIH RASTLIN IN
ZELENJAVE**

Lepo vabljeni v Cvetličarno vrtnica v Cerknici!

ELANDA d.o.o.
Plosovo 2
1315 Velike Lašče
041/753-031
danica.rojc@siol.net

Letos smo za okrasitev vaših domov
 vzgojili okensko in balkonsko cvetje;
 za zasajanje gredic in grobov sadike
 enoletnic; za vrtove pa sadike zelenjave.

Ponujamo tudi substrat za presajanje,
 gnojila in korita z vodno rezervo ter
 nasvete za zasajanje.

V vrtnariji delamo
 od ponedeljka do sobote od 9. do 19. ure,
 v nedeljo in na praznik pa od 9. do 12. ure.

Vljudno vabljeni!

Trgovina
pri Darji
 Bloška Polica

POMLADANSKI NAKUP:

- prehodne jakne, vetrovke in softshell-i
- kavbojke v vseh velikostih, zanj in zanjo

od 13,90 eur dalje

- velika izbira majic in bluz

tudi za svečane priložnosti

DELOVNI ČAS:

Ponedeljek-petek: od 8h do 19h

Sobota: od 8h do 12h in od 16h do 19h

Tel.: 01 7098-863

NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO!

**Dekorativen nakit, šali, robci, torbice in kravate
 po zelo ugodnih cenah - primerno tudi za darila!**

ICEPEAK

LISCA

Kenny S.

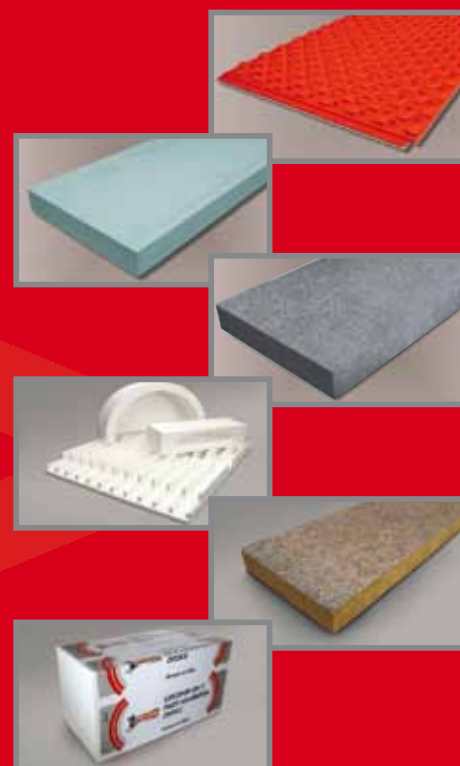
CARRERA

Madonna

>>> CELOVITE REŠITVE NA PODROČJU TOPLOTNE IN ZVOČNE IZOLACIJE

Kakovostne rešitve toplotne in zvočne izolacije za področje
 gradnje energetske varčnih zgradb.

Poznani in cenjeni smo tudi na področju pakiranja, embalaže
 in zaščite izdelkov ter številnih drugih aplikacijah iz stiropora.

TELEFON +386 1 7050 300
 TELEFAXS +386 1 7050 330
 E-MAIL: INFO@NOVOLIT.SI
 HTTP://WWW.NOVOLIT.SI

NOVOLIT, PODJETJE ZA
 PROIZVODNJO IZOLACIJSKIH
 IZDELKOV D.O.O. • NOVA VAS 56
 SI-1385 NOVA VAS NA BLOKAH

